ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΝΛΑΪΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ BLOGGER

ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΡ. 2007 {vo. 19}

τιμή: 0,000 euro

WELCOME

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΜΑΤΙΕΣ στα ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΡΤΙΟΣ 2007
τεύχος 19

BLOGR - ID

Υπεύθυνοι περιοδικού:
- Jim Hellas
http://freehost.stuff.gr/jim_hellas
- Case
http://www.greekpsycho.gr

Επιμέλεια - σχεδιασμός:
- Keimgreek
keimgreek@gmail.com

Ειδικές δυνάμεις:
- CyrusGeo
http://gravityandthewind.blogspot.com

Ιστοσελίδα - Επικοινωνία:
http://blogr.gr

ed it or ial

cinebLogging

Καλό μήνα!

Ο κουτσοφλέβαρος έφυγε, η Άνοιξη μπαίνει κι εμείς συνεχίζουμε να μπλογκάρουμε ακάθεκτοι. Μερικοί φίλοι αποταμιεύουν χρήμα για να πάρουν **λάπτοπ** και να ανεβάζουν ποστ το καλοκαίρι από την παραλία. Αλλά αν πάρουν λάπτοπ, παραπονιούνται πως μετά δε θα μείνει φράγκο για διακοπές και παραλίες. Κανείς δε μπορεί να τα έχει όλα.

Ευτυχώς, μπορούμε να βλέπουμε τζαμπέ ταινιούλες ονλάιν. Όταν τα σενάρια των ταινιών βγαίνουν μέσα από blogs, τότε αποκτά περισσότερο ενδιαφέρον. Αναφερόμαστε στο **«The Series»** του Cpil, ο οποίος είναι και ο μπλόγκερ του μήνα. Περισσότερα θα διαβάσετε στη συνέντευξη που του πήρε ο Keimgreek.

Στο μεταξύ, εσείς αν ψάχνεστε περί βίντεο και μουσικής για το μπλογκ σας, ρίξτε μια ματιά στο linketeria. Επίσης, **e-φυλλίζοντας** αυτό το bloGR μπορείτε να ψηφίσετε για τα νέα 7 θαύματα του κόσμου, να πιείτε open-source ποτά (ο Jim Hellas και ο CyrusGeo ήδη τσουγγρίζουν), να το ρίξετε στην ποδηλασία, να κάνετε το ιστολόγιο σας να πετάει και άλλα πολλά. Αν έχετε προβλήματα έμπνευσης, δοκιμάστε να βγάλετε τα ρούχα σας και ρίξτε μια ματιά στο 54%.

Μάλλον έχουμε παρεκτραπεί.
Ας συγκεντρωθούμε λίγο.

Γεγονότα που έκαναν αίσθηση στην ελληνική μπλογκόσφαιρα το μήνα που πέρασε: Το πρώτο είναι η λειτουργία του **Sync blogs**, του blog aggregator που θεωρείται ως η… φυσική συνέχεια του παλιού καλού monitor και το οποίο είχε ξεκινήσει αρχικά προσφέροντας τις υπηρεσίες του για podcasters. Το δεύτερο ήταν η εμφάνιση ενός νέου site / βοηθού για την ελληνική μπλογκόσφαιρα, αυτό του **ask2use** (δείτε στο 20%).

Τέλος, δεν μπορούμε να παραλείψουμε το εξής: πληροφορούμαστε ότι το 27% των ομοφυλοφίλων επισκέπτεται το You Tube τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα και το 33% των ομοφυλοφίλων χρησιμοποιεί το My Space. Τα παραπάνω διαβάσαμε στο **«Το Απέναντι Πεζοδρόμιο»** που χρησιμοποιεί στοιχεία από στατιστική έρευνα των Harris Intercative & Witeck-Combs Comunications. Και… το πιο ενδιαφέρον: Το 36% των ομοφυλοφίλων διαβάζει καθημερινά μπλογκ.

Τι κάναμε εμείς; Αποφασίσαμε να εντάξουμε gay & lesbian ύλη σ' αυτό το τεύχος και συγκεκριμένα ένα ενδιαφέρον κείμενο από το «Απέναντι Πεζοδρόμιο» με τίτλο «Είχαν την ίδια ερωμένη» (64%).

Κλείνουμε με μια οδηγία για πρωτάρηδες: ένας νέος μπλόγκερ μας ρώτησε γιατί όταν σερφάρει σε ορισμένα ιστολόγια, οι γραμματοσειρές των κειμένων εμφανίζονται τόσο μικρές και κοντεύει να του βγει το μάτι για να τα διαβάσει. Υπάρχει λύση. Αρκεί να ψάξει κανείς λίγο στις επιλογές («View» / «Προβολή») του browser του και μεγαλώσει το μέγεθος της εμφάνισης των γραμματοσειρών. Απλό, ε;

Happy Blogging Everyone!
BloGR Team

Υ.Γ. Ένα ποστ που δε χώρεσε στην ύλη και αξίζει να δείτε: Αφιέρωμα στην ελληνική τηλεόραση, από τη γένηση της στις 23 Φεβρουαρίου του 1966. **Link:**

http://oistros-reportaz1.blogspot.com/2007/02/tv.html

σε
ρφ
κι
οσ
κ

σε
ρφ
κι
οσ
κ

Στην σύγχρονη πυρά του 2007 το Liantinis.gr

Κάποτε έριχναν στην πυρά βιβλία φιλοσοφίας, τώρα κλείνουν ιστοσελίδες που ασχολούνται με τη φιλοσοφία. Το **http://liantinis.gr**, δημιουργήθηκε από μαθητές του καθηγητή Λιαντίνη πριν αρκετά χρόνια. Είναι μια ιστοσελίδα που γνωρίζω από την αρχή της δημιουργίας της, μια σελίδα που δημιουργήθηκε με πολύ αγάπη από τους ιδιοκτήτες της και αγκαλιάστηκε από πολύ κόσμο.

Έφτασε όμως η εποχή που θέλουν να τη ρίξουν στην πυρά.
Μετά από επέμβαση της χήρας του Δημήτρη Λιαντίνη, Νικολίτσας Γεωργοπούλου και της κόρης του Διοτιμάς Λιαντίνη, η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων αποφάσισε τη διαγραφή του domain Liantinis.gr (http://liantinis.gr/diagrafi.shtml).
Απόψεις σχετικές με το θέμα μπορείτε να διαβάσετε στο forum Liantinis.gr και στο forum του http://freestuff.gr.
Δημιουργήθηκε επίσης και ένα blog διαμαρτυρίας: http://not-to-closed-liantinis.blogspot.com

Λέξεις: Magica Από: http://magicasland.com

Ποτά κάτω από άδεια...GNU!

Ναι καλά καταλάβατε! Open-source ποτά! Ο Richard Stallman θα χαίρεται για δημιουργίες όπως η OpenCola και η Free Beer αφού διαθέτουν τις συνταγές τους κάτω από άδεια GNU General Public Licence και Creative Commons αντίστοιχα!

Αυτό που ξεχωρίζει τα δύο αυτά ποτά είναι οι συνταγές παρασκευής τους που είναι open-source, free (as in beer) και όχι "μυστικές" όπως αυτή της Coca Cola! Αν και δεν έχω πιεί κανένα από τα δύο για να ξέρω αν η γεύση τους προσεγγίζει τα υπόλοιπα non-free προϊόντα, οφείλω να ομολογήσω πως είναι αρκετά καλή ιδέα, όχι μόνο για να ξέρει κανείς επιτέλους τι πίνει, αλλά και να καταλάβει ο κόσμος τις έννοιες free και open-source software!

Links:
http://tinyurl.com/ggmrr
http://tinyurl.com/9g5w4
http://tinyurl.com/m2zcw

Λέξεις: Stelabouras
Από: http://www.wiggler.gr

σε ρφ κι οσ κ

σε ρφ κι οσ κ

Yahoo Pipes

Το Yahoo Pipes είναι μια πολύ ενδιαφέρον υπηρεσία με την οποία μπορεί κάποιος να θέσει κανόνες στα RSS feeds του έτσι ώστε να τα “φιλτράρει” στις δικές του ανάγκες και απαιτήσεις. Η όλη διαδικασία γίνεται ευχάριστα μέσω κάποιων εικονικών σωλήνων (pipes) ενώ τα εργαλεία και οι δυνατότητες που έχει συμπεριλάβει η Yahoo θα καλύψουν όλους τους χρήστες, από τους απλούς μέχρι και τους πολύ έμπειρους. Βασικά θα ήθελα να δω και κάποια ανάλογη desktop λύση (η έστω κάτι αντίστοιχο για το Google Reader).
Link: http://pipes.yahoo.com

Ο πρώτος έλληνας full-time blogger!

Ο φίλος Titanas είναι ο πρώτος έλληνας full-time blogger, ενώ το blog του **http://www.pestaola.gr** περνάει (πρώτο) πλέον στα επαγγελματικά ελληνικά blog!
Καλή επιτυχία Titana!

Λέξεις: Giannis Tsevdos
http://www.tsevdos.com

Κουμπί hold στο iPod Shuffle

Δυστυχώς η Apple δεν είχε χώρο να βάλει κουμπάκι hold στο iPod Shuffle. Ευτυχώς έχουμε εμείς τον τρόπο.

Ενώ ακούτε μουσική, πιέστε και κρατήστε το κουμπί play/pause για λίγα δευτερόλεπτα. Όταν το κάνετε αυτό το πράσινο φωτάκι θα γίνει σταθερό. Όταν αναβοσβήσει πορτοκαλί, το Shuffle είναι σε hold mode. Μικρά πατήματα κουμπιών δεν θα το επηρεάσουν, ο διακόπτης off θα δουλέψει.

Για να βγείτε απο hold επαναλάβετε τη διαδικασία. Όταν αναβοσβήσει πράσινο έχει βγει απο hold.

Λέξεις: Erevos
http://teomaragakis.wordpress.com

Firefox tip: Αποτελέσματα αναζήτησης σε νέα καρτέλα

Συνήθως όταν ψάχνετε κάτι στο πεδίο αναζήτησης του Firefox αυτόματα δείχνει τα αποτελέσματα στην ίδια καρτέλα. Εαν θελήσετε να τα δείξει σε νέα αντι για Enter πιέζετε Alt+Enter.
Για να το κάνει αυτόματα:
1. Στο address bar του firefox, γράφετε about:config
2. Στο πεδίο φίλτρου που θα εμφανιστεί γράφετε browser.search.openintab
3. Αλλάζετε την τιμή σε true
Απλό ε; Τάξις ασφάλεια και ηθική

σε ρφ κι οσ κ

σε ρφ κι οσ κ

Διαδρομές με Ποδήλατο

Λέξεις: Σταύρος Γιαλαμάς
http://sgial.pblogs.gr

Πολιτιστικές Διαδρομές με Ποδήλατο στις πόλεις της Κηφισιάς και του Λαυρίου διοργανώνονται από την ΠΕΕΠ σε συνεργασία και με την υποστήριξη της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς. Το πρόγραμμα αποτελεί συνεργασία ενός δικτύου 8 μη κυβερνητικών οργανώσεων που υλοποιούν το πρόγραμμα σε ακόμη 11 πόλεις σε όλη την Ελλάδα. Οι πολιτιστικές διαδρομές πραγματοποιούνται κάθε Σάββατο και Κυριακή πρωί στις 11:00 π.μ. -όταν ο καιρός το επιτρέπει- και προσφέρονται δωρεάν στους δημότες και τους επισκέπτες των δυο πόλεων με ποδήλατα που παρέχει η οργάνωση. Τις ομάδες των ποδηλατών, μέχρι και 30 ατόμων, συνοδεύουν εκπαιδευμένοι εθελοντές - οδηγοί.

Τα εγκαίνια του προγράμματος θα πραγματοποιηθούν:

* στην Κηφισιά, το Σάββατο 3 Μαρτίου στις 12 το μεσημέρι στην αφετηρία του προγράμματος στο Ζηρίνειο Γυμναστήριο.

* στο Λαύριο, την Κυριακή 4 Μαρτίου στις 12 το μεσημέρι στην αφετηρία του προγράμματος στο Ορυκτολογικό Μουσείο.

Η πρωτοβουλία «Η Πόλη μου με Ποδήλατο» έχει στόχο να αναδείξει τη δυναμική που μπορεί να έχει ο εθελοντισμός κάνοντας ταυτόχρονα μια σημαντική διαφορά στην ποιότητα ζωής όλων μας. Με τη δράση μας αυτή θέλουμε να

αποδείξουμε ότι το ποδήλατο μπορεί να γίνει «στάση ζωής», αφού μέσω αυτού μπορούμε:

- Να βελτιώσουμε έμπρακτα την ποιότητα της καθημερινής μας ζωής.
- Να ξανανιώσουμε τη χαρά, την ευχαρίστηση και την ευεξία που προσφέρει η μετακίνηση με ποδήλατο.
- Να μεταφέρουμε στα παιδιά και στη νέα γενιά μια διαφορετική, περισσότερο φιλική προς το περιβάλλον φιλοσοφία μετακίνησης.
- Να γνωρίσουμε την ιστορική, πολιτιστική και περιβαλλοντική ταυτότητα της κάθε πόλης.
- Να βοηθήσουμε την πόλη μας να αποκτήσει ένα νέο πόλο έλξης και να μείνει αλησμόνητη στους επισκέπτες της.

Περισσότερες πληροφορίες για το πρόγραμμα που γίνεται σε 13 πόλεις σε όλη την Ελλάδα μπορείτε να βρείτε στο: www.poli-podilato.gr

Γραμμή Επικοινωνίας: 8011 19 19 00

linketeria

Wordpress.com: Άλλα κόλπα!

Από: http://blogr

http://wptips.wordpress.com

Το wptips είναι ένα blog που προσφέρει ακριβώς αυτό που λέει ο τίτλος του: tips για το wordpress. Να τονίσουμε ότι πρόκειται για ένα ελληνικό blog στο wordpress.com το οποίο μπορεί να φανεί χρήσιμο σε πολλούς bloggers που έχουν το blog τους στους servers του wordpress. Η διαμόρφωση της σελίδας είναι τέτοια ώστε να βοηθάει τον χρήστη, μιας και τα χρώματα είναι παρόμοια με αυτά του περιβάλλοντος διαχείρησης του wordpress.com, αλλά και οι κατηγορίες των tips έχουν μπει με την ίδια σειρά που εμφανίζονται και στο επίσημο wordpress.com.
Πραγματικά πολύ έξυπνη ιδέα αυτή η διαμόρφωση!
Με μια επίσκεψη στο blog αυτό θα μπορέσετε να μάθετε πολλά μικρά κ μεγάλα κόλπα τα οποία θα σας μάθουν πως να εξοικονομήτε χρόνο όταν διαμορφώνετε ένα post, αλλά και πως μπορείτε να το κάνετε πιο λειτουργικό και όμορφο. Μια επίσκεψη θα σας πείσει να το βάλετε αμέσως στα αγαπημένα σας sites.

VideoJug - Μαθήματα με Video

Από: http://humanwritings.blogspot.com

Έπεσα που λέτε πάνω στο site, **http:// www.videojug.com** και κάθησα και είδα αρκετά απο τα μαθήματα με βίντεο που έχει. Η σελίδα μάλλον είναι σχετικά καινούρια και δεν έχει ακόμη τεράστιο αριθμό απο βίντεο αλλά και τα λίγα που έχει αξίζουν.
Συγκεκριμένα αυτή η σελίδα είναι κάτι σαν βάση που περιέχει οδηγούς (tutorials) για διάφορες κατηγορίες. Απο χορό και τρόπους συπεριφοράς, μέχρι μαγικά κόλπα! Αν αναπτυχθεί κι άλλο θα είναι κάτι πολύ καλό! Ά! και όλα αυτά είναι δωρεάν! Προς το παρόν τουλάχιστον. Ρίξτε μια ματιά! Αξίζει!

Mux video converter

Από: http://www.tsevdos.com

Το Mux video converter (**http://mux.am**) είναι μια πολύ έξυπνη και δωρεάν υπηρεσία που θα λύσει τα χέρια σε πολλούς χρήστες με την ευκολία και την χρηστικότητα που παρέχει. Το Mux λοιπόν δέχεται οποιοδήποτε link το οποίο να καταλήγει σε αρχείο video (υποστηρίζει όλους τους γνωστούς τύπους αρχείων όπως wmv, mp4, flv, mov, και πολλούς άλλους) και σας επιτρέπει να το μετατρέψετε σε άλλη μορφή (μάλιστα σας επιτρέπει να αλλάξετε και άλλα χαρακτηριστικά του video όπως το bitrate, frames per second, τις διαστάσεις του, κτλ.). Πολύ πρωτοποριακή και έξυπνη υπηρεσία με εξίσου καλή υλοποίηση.

RSS use

Λέξεις: Giorgos Vareloglou
http://aboutseo.gr

RSS for reading news

Το post αυτό αφορά την χρήση των RSS και απευθύνεται κυρίως σε χρήστες που δεν έχουν εξοικειωθεί ακόμα με αυτη την τεχνολογία.

- Τι είναι το RSS?
Rich Site Summary
Όταν κάνεις click σε ένα RSS link ή icon ουσιαστικά πηγαίνεις στο URL αυτού του feed. Αυτή η σελίδα είναι σε XML code (eXtensible Markup Language). Αν χρησιμοποιείς Firefox, Oprah ή Internet Explorer 7 μέσω redirecting θα μπορείς αμέσως να προσθέσεις το feed στα αγαπημένα σου.

- Πως βρίσκω αυτούς τους RSS readers;
Οι περισσότεροι web browsers προσφέρουν αυτή τη δυνατότητα.
Απλά κάνε click στο εικονίδιο που εμφανίζεται στο address bar δίπλα από την διεύθυνση του blog, ή αν δε προσφέρεται η δυνατότητα (π.χ. το site της ert που δεν έχει μόνο ένα feed) ψάξε στο site για ένα εικονίδιο ή link.
Υπάρχουν επίσης οι online RSS Aggregators (aka RSS Readers). Ενδεικτικά:
- http://bloglines.com
- http://google.gr/reader
- http://aboutseo.gr/my.yahoo.com
- http://netvibes.com
#Τέλος, υπάρχουν RSS Aggregators για το desktop σας.

Ένα πολύ καλό open source προγραμμα που χρησιμοποιώ και εγώ (το πήρα είδηση από ένα post της Lida's) είναι το **http://rssowl.gr** (προσφέρεται και στα ελληνικά)

- Πως χρησιμοποιώ αυτά τα RSS feeds;
Απλό. Click στο RSS or XML feed link or button για να το προσθέσεις στα rss feeds του browser σου. Για τους online και desktop Aggregators δεξί κλικ στο RSS εικονίδιο/link μετά properties και copy την διεύθυνση του feed (π.χ. http://feeds.feedburner.com/aboutseo)

- Ένα μυστικό. Τα Urls των Feeds των .blogspot.com blogs είναι η διεύθυνση του blog about-seo.blogspot.com + atom.xml
Τα Urls των Feeds των .wordpress.com blogs είναι η διεύθυνση του blog bizwriter.wordpress.com + feed
Την διεύθυνση που κάνατε copy την κάνετε paste στον Reader που χρησιμοποιείτε (add new channel).

- Why use RSS?
Γιατί θα σου γλιτώσει χρόνο, απ' το να μπαίνεις συνέχεια στο ίδιο blog να checkαρεις καινούρια άρθρα.
Γιατί μαζεύεις όλη την πληροφορία που σε ενδιαφέρει σε ένα πρόγραμμα (RSS Reader)
Γιατί μπορείς να δεις τα νέα άρθρα από τα αγαπημένα σου blog ή τις ειδήσεις από τα αγαπημένα σου portal σε τίτλους (και μια μικρή περιγραφή)
Γιατί μπορείς να έχεις πρόσβαση στην πληροφορία που σε ενδιαφέρει χωρίς να χρειάζεται να ανοίξεις ολόκληρη τη σελίδα του blog (για αυτούς που έχουν μικρό bandwith).

un
m
ai
l
ed

Διακοσμητικά e-mail

Λέξεις: CyrusGeo
http://gravityandthewind.blogspot.com

21ος αιώνας. Όλοι οι επαγγελματίες, στον "α-νεπτυγμένο" κόσμο, επικοινωνούν μέσω e-mail.

Όλοι; Όχι!

Μια χώρα ανυπόταχτων επαγγελματιών αντιστέκεται ακόμη, και θα αντιστέκεται για πάντα, στην τεχνολογία.

Και η ζωή δεν είναι εύκολη για τους έλληνες πολίτες που προσπαθούν να επικοινωνήσουν με τους επαγγελματίες μέσω e-mail...

Περίπτωση 1η:

Έχω λογαριασμό e-mail στο in.gr — όπως και η καλή μου. Ξαφνικά, μια ωραία πρωία, όλα τα (online) αποθηκευμένα μηνύματα, φάκελοι και address books, εξαφανίζονται. Στέλνουμε e-mail στους υπεύθυνους. Καμία απάντηση. Ξαναστέλνουμε. Καμία απάντηση. Ματαξαναστέλνουμε. Καμία απάντηση.

Περίπτωση 2η:

Εφημερίδα δημοσιεύει κείμενό μου χωρίς να με ρωτήσει. Δικαίωμά της, ίσως, αλλά καλό θα ήταν να έχει ρωτήσει. Στέλνω e-mail — ευγενικότατο. Καμία απάντηση.

Περίπτωση 3η:

Εφημερίδα αναφέρεται σε μένα ονομαστικά. Μόνο που γράφει το όνομά μου λάθος. Στέλνω e-mail (ευγενικότατο), και στον αρθρογράφο (στη διεύθυνσή του στην εφημερίδα) και στον υπεύθυνο της ιστοσελίδας. Καμία απάντηση.

Περίπτωση 4η:

Ανακαλύπτω, τυχαία, ότι μια παλιά μου φίλη (από το σχολείο) κάνει εκπομπή σε ραδιοφωνικό σταθμό. Στην ιστοσελίδα του σταθμού υπάρχει δική της διεύθυνση e-mail. Στέλνω e-mail. Καμία απάντηση.

Και το κερασάκι στην τούρτα:

Έλλην επαγγελματίας ανακαλύπτει ότι έχει δημιουργηθεί κάποιο σοβαρό και επείγον πρόβλημα με κάποια συνεργασία που έχει στο εξωτερικό. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, με ένα-δυο e-mail τα πάντα διευθετούνται — οπότε, σε 2-3 μέρες το πολύ, το θέμα λύνεται. Ο εν λόγω επαγγελματίας, όμως, δεν διαθέτει e-mail, και γενικότερα ο ίδιος δεν χρησιμοποιεί υπολογιστή. Και αποφασίζει να επικοινωνήσει με τον αρχαίο "επίσημο" τρόπο — μέσω κανονικού ταχυδρομείου (snail mail, όπως πολύ έξυπνα το έχουν βαφτίσει οι αγγλόφωνοι). Ακόμη περιμένει απάντηση.

Και το θέμα του παραμένει άλυτο εδώ και δυο μήνες...

Έτσι, αδέρφια! Αντισταθείτε!

a
sk
2
u
se

Λέξεις: Arkoudos
http://www.arkoudos.com/blog

ask2use.com
Ρώτα με πριν χρησιμοποιήσεις το blog μου!

Τσαντίστηκα πολύ βλέποντας να κλείνει ο Gelial μετα την δημοσίευση της εφημερίδας το Άρθρο. Όχι που σταμάτησε το site του, όσο για τον λόγο που το σταμάτησε.

Άδικο να σταματάει ένα blog - για μία παρεξήγηση.

(Για την ιστορία: Η εφημερίδα “Το Άρθρο” δημοσίευσε ένα Post του Gelial χωρίς να τον ρωτήσει, πράγμα που τον έφερε σε δύσκολη θέση καθώς γνωστοί του δεν ήξεραν το blog του, αλλά το ανακάλυψαν από την εφημερίδα…)

Γιατί η εφημερίδα μετά από αυτό άρχισε να ρωτάει τους bloggεράδες (αυτήν την εικόνα έχω τουλάχιστον), που σημαίνει ότι δεν ήθελε να δημιουργήσει πρόβλημα, ενώ ο Gelial αν δεν έμπαινε, θα συνέχιζε να γράφει κανονικά εκεί που τον ξέραμε τόσο καιρό.

Τσαντίστηκα τόσο, που είπα να κάνω κάτι για αυτό - με ξέρετε άλλωστε.

Και, φυσικά, έκανα.

Με την βοήθεια άλλων σκεπτόμενων και ενεργών πολιτών (sic), ψάξαμε να βρούμε πως θα καταφέρουμε να λύνουμε στο μέλλον τέτοιες παρεξηγήσεις: ο blogger να δηλώνει εξ’ αρχής πως σκοπεύει να διαθέσει το blog του, ο κάθε ενδιαφερόμενος να ξέρει τι προθέσεις έχει ο blogger με το που βλέπει τον δικτυακό του τόπο.

Ο σκοπός είναι να καταφέρουμε να συνεννοηθούν τα δύο μέρη με εκατέρωθεν καλή διάθεση, και όχι να προστατέψουμε με κώδικες αμφίβολης ποιότητας τον blogger. “Πιστεύω” αυτής της προσπάθειας είναι ότι όλοι μπορούν να συνυπάρξουν αρμονικά, και αυτό που τα χαλάει όλα είναι οι παρεξηγήσεις.

ask2use.com
ΓΙΑΤΙ ΕΜΕΙΣ ΔΙΝΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

Και είμαι διατεθημένος να το αποδείξω:
Επισκεφθείτε τον δικτυακό τόπο
http://www.ask2use.com.

Αφού διαβάσετε καλά περί τίνος πρόκειται, πηγαίνετε στην σελίδα “Κατεβάστε τα εικονίδια”, συμπληρώστε την φόρμα (που στην πραγματικότητα έχει ερωτήσεις σχετικά με το πως θέλετε να διαθέσετε το blog σας), και αντιγράψτε τον κώδικα στο template της σελίδας σας.

Θα εμφανιστούν εικονιδιάκια, που θα προειδοποιούν τον κάθε ενδιαφερόμενο τι σκοπούς διάθεσης έχετε για το blog σας.

Ανώνυμα, δωρεάν, και ελπίζω αποτελεσματικά!
Δια-δώστε το!

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ Η ΠΛΗΡΩΜΗ
ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΧΡΗΣΗ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ Η ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΗΓΗΣ
ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ

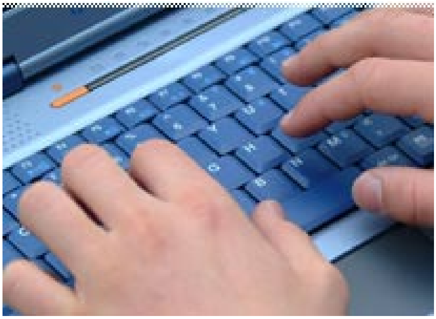
10 tips

Κάνε το μπλογκ σου να πετάει!

10 χρήσιμα tips

Λέξεις: Jim Hellas
http://freehost.stuff.gr/jim_hellas

Κυκλοφορούν στο διαδίκτυο διάφορες συμβουλές για το πως μπορείτε να κάνετε το blog σας πιο λειτουργικό, πιο ευκολοδιάβαστο και πιο εύκολα προσβάσιμο το ευρύ κοινό. Με το να αποφεύγουμε κάποια πολύ βασικά πραγματάκια, διευκολύνουμε κατά πολύ τον αναγνώστη, αλλά και δίνουμε έναν διαφορετικό feeling στο blog μας που το κάνει μοναδικό.

Ας δούμε μερικές απλές συμβουλές από bloggers προς bloggers...

1 Δώστε βάση στις αντιθέσεις των χρωμάτων της σελίδας.
Θα πρέπει το κείμενο να μπορεί να διαβαστεί εύκολα από τον αναγνώστη, ιδιαίτερα όταν το blog βασίζεται στην παράθεση μεγάλων κειμένων.
Είναι καλύτερα να προτιμάτε ανοιχτόχρωμα backgrounds και σκούρα γράμματα στα κείμενά σας.

2 Σημαντικό ρόλο παίζει και η γραμματοσειρά. Χρησιμοποιήστε κάποιες διαδεδομένες γραμματοσειρές (π.χ. Arial ή Times New Roman) και όχι κάποιες πολύ περίεργες γιατί συνήθως οι δεύτερες έχουν και περίεργα τελειώματα στα γράμματα με αποτέλεσμα να διαβάζονται πιο γρήγορα. Επίσης, προσέξτε και το μέγεθος της γραμματοσειράς. Τα γράμματα δεν πρέπει να είναι ούτε τεράστια, αλλά ούτε και μικροσκοπικά. Θυμηθείτε ότι το σύνολο των αναγνωστών σας ίσως να μην ξέρει πως να αυξομειώνει το μέγεθος αυτόματα από τον browser του.

3 Αποφύγετε τις ενοχλητικές διαφημίσεις σε άσχετα σημεία του site γιατί απλά μπερδεύουν τον αναγνώστη (ιδιαίτερα αν είναι διαφημίσεις AdWords και δεν ξεχωρίζουν εύκολα από το υπόλοιπο post. Αλλά ακόμη και οι πολλές διαφημιστικές εικόνες/flash σε ακανόνιστα σημεία καταντούν πολύ ενοχλητικές. Προτιμήστε να έχετε ένα μόνο συγκεκριμένο χώρο για διαφημίσεις στο blog σας (π.χ. σε μια μπάρα στα δεξιά ή πάνω από το post).

4 Μη φορτώνετε τις σελίδες σας με άχρηστα gadgets που δεν εξυπηρετούν σε

10 tips

τίποτα, γιατί με αυτόν τον τρόπο εκτός του ότι χαλάτε το look της σελίδας, καθυστερείτε περισσότερο την ανάγνωση του blog από τους χρήστες με πιο αργές συνδέσεις

5 Προσπαθήστε ο κώδικας να είναι αναγνώσιμος από το σύνολο των διαδεδομένων browsers. Όσο και αν μισείτε π.χ. την Microsoft ή αν υπεραγαπάτε π.χ. τον Firefox, μη ξεχνάτε ότι το blog σας απευθύνεται σε όλους τους χρήστες και όχι μόνο σε ένα μέρος αυτών.

6 Αποφύγετε τις τεράστιες λίστες με blogrolls στα οποία περιέχονται και blogs που δεν διαβάζετε ποτέ ή διαβάζετε σπάνια. Καλύτερα να έχετε μια μικρή λίστα (π.χ. έως 20 blogs) τα οποία εκτιμάτε και διαβάζετε αρκετά συχνά. Οι τεράστιες λίστες έχουν σαν αποτέλεσμα ο αναγνώστης να χάνεται στα links, μιας και σπάνια οι λίστες αυτές είναι κατηγοριοποιημένες, μιας και μιλάμε για links προς blogs (συνήθως).

7 Προσπαθήστε να επιλέξετε ένα πρωτότυπο template και αποφύγετε να χρησιμοποιείτε το default, τουλάχιστον ως έχει. Όποιο template και να επιλέξετε είναι προτιμότερο να το επεξεργαστείτε λίγο για να του δώσετε την προσωπική σας πινελιά. Έτσι το blog παίρνει έναν πιο προσωπικό χαρακτήρα και ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα. Είναι ξεχωριστό, όπως εσείς!

8 Αν μπορείτε, χρησιμοποιείτε και εικόνες στα posts σας (όπου μπορούν να μπουν) έτσι ώστε να "σπάει" η μονοτονία του κειμένου και να χαλαρώνει ο αναγνώστης.

9 Εννοείται πως πρέπει το κείμενό σας να είναι χωρισμένο σε παραγράφους, αλλιώς οι πιθανότητες να διαβαστεί το κείμενό σας πέφτουν κατακόρυφα. Σκεφτείτε και εσείς πόσο χρόνο διαθέτετε για ανάγνωση posts που είναι κατεβατά και χωρίς παραγράφους... Είναι απλά κουραστικό.

10 Δώστε έμφαση όχι μόνο στο πως εμφανίζεται το κείμενο, αλλά και τα σχόλια, μιας και η συζήτηση που ακολουθεί μετά από κάθε post είναι εξίσου σημαντική και πρέπει να είναι ευανάγνωστη.

Ακόμη και αν τα blogs είναι κυρίως «διαδικτυακά ημερολόγια» και υποτίθεται ότι δεν μας νοιάζει ποιος το διαβάζει, ας μην ξεχνάμε πως πρόκειται για κάτι που εκδίδουμε δημόσια και είναι ανοιχτό για τον καθένα. Πρέπει να σεβαστούμε τον αναγνώστη. Διαφορετικά θα μπορούσατε να κάνετε ένα κλειστό blog στο οποίο θα μπαίνετε μόνο εσείς για να το διαβάζετε και να γράφετε τα «μυστικά» σας, οπότε και δεν θα σας νοιάζει το πώς είναι εμφανισιακά το προσωπικό σας ημερολόγιο.

συνέντευξη

Ο blogger του μήνα: Cpil

http://cpil.info/theseries

(μπορεί ο επόμενος να είσαι εσύ...)

Ο μπλόγκερ του μήνα είναι ένας κινηματογραφιστής που προτιμά να εκφράζεται περισσότερο μέσω εικόνων και λιγότερο με τον γραπτό λόγο στο ιστολόγιο του.

Λένε ότι το μήλο πέφτει κάτω από τη μηλιά. Με τις ιστορίες του **Παραμυθά,** που είναι ο πατέρας του **Κωνσταντίνου Cpil,** μεγαλώσαμε πολλοί. Ο υιός συνεχίζει την καλλιτεχνική παράδοση της οικογενείας με πιο σύγχρονα μέσα έκφρασης, παρουσιάζοντας στη μπλογκόσφαιρα το **The Series.** Αλλά βλέπουμε καμιά φορά ότι και η μηλιά πέφτει κάτω από το μήλο, δεδομένου ότι ο Παραμυθάς απόκτησε πρόσφατα δικό του blog στη διεύθυνση http://www.paramithas.gr

The Series Team

Οι όρθιοι από αριστερά προς τα δεξιά: Χρήστος Τριανταφύλλου, Μαριέττα Φαφούτη, Κωνσταντίνος Cpil. Οι καθιστοί, από αριστερά προς τα δεξιά: Ζωή Μαντά και Ζαφείρης Χαϊτίδης. Απόντες: Λευτέρης Ξάνθης, Γιάννης Μπουγιούκας και Μαρία Μπρανίδου.

Ζουμάροντας στο The Series: Πρόκειται για μια ιδέα που οι περισσότεροι μπλόγκερζ ήδη γνωρίζουμε και αγαπήσαμε από την πρώτη στιγμή. Ο Κωνσταντίνος και οι φίλοι του, που είναι επαγγελματίες κινηματογραφιστές, σερφάρουν σε ιστολόγια, βρίσκουν ενδιαφέρουσες ιστορίες, τις διασκευάζουν σε μικρά σενάρια και έπειτα φιλμάρουν με ψηφιακά μέσα ταινίες μικρού μήκους. Και ποιος δε θα ήθελε να δει το ποστ του να γίνεται ταινία; Κάποιος μονόχνοτος τύπος ίσως.

Περισσότερα μας λέει ο ίδιος ο Cpil απαντώντας στις ερωτήσεις μας.

- BloGR: *Τι ήθελες να γίνεις όταν ήσουν μικρός και πως έφτασες στη σκηνοθεσία;*

Πωωωω καλά… Έκανες την ερώτηση που σκοτώνει. **Μικρός, ήθελα να γίνω ηθοποιός.** Είχα μάλιστα παίξει και σε μια σειρά το 1991 με τίτλο “Σπίτι για Πέντε” αλλά πιο πολύ ρώταγα το συνεργείο τι κάνει αυτό και τι κάνει εκείνο παρά κοιτούσα τον ρόλο μου. Η γιαγιά μου ήθελε να γίνω γιατρός, και η υπόλοιπη οικογένεια να κάνω **κάτι σχετικά με πληροφορική** γιατί έλεγαν τότε ότι θα είναι το επάγγελμα του μέλλοντος. Κανείς ποτέ – ακόμα και ο πατέρας μου

συνεντευξη

– δεν μου είπε να γίνω σκηνοθέτης, αν και όλα ξεκίνησαν όταν ο ίδιος, μου έκανε δώρο μια βιντεοκάμερα. Το καλύτερο δώρο που μου έχουν κάνει ποτέ... Στη συνέχεια νομίζω μπορείς να φανταστείς τι έγινε. Μάζευα όλους τους φίλους μου τα Σαββατοκύριακα και γυρνάγαμε ταινίες! **Με βρικόλακες, δολοφόνους, νίντζα, μαφιόζους... ο,τι να 'ναι!** Τα χρόνια πέρασαν και πήγα λύκειο στην Αγγλία, σ' ένα εναλλακτικό σχολείο όπου ο κάθε μαθητής είχε την δυνατότητα να "σπουδάσει" αυτό που ήθελε... κι εγώ λοιπόν αντί να κάνω μαθηματικά, φυσική και ιστορία, έκανα πληροφορική, φωτογραφία, ξυλουργική και -τι άλλο- κινηματογράφο. Έτσι λοιπόν στα 15 μου έκανα το πρώτο μου μονταρισμένο ταινιάκι και από τότε έχω κολλήσει.

- BloGR: *Για να πάμε στο ψητό, πως σου ήρθε η ιδέα για το The Series και ποιες είναι οι δυσκολίες ενός τέτοιου εγχειρήματος;*

Η ιδέα για το The Series μου ήρθε μια μέρα που μίλαγα με την Attalanti στο MSN για το πως γράφεται ένα σενάριο από μια ιστορία. Πήρα λοιπόν κι εγώ ένα ποστ της και της έγραψα δυο σκηνές για να δει πως είναι. Παράλληλα εκείνο τον καιρό έψαχνα κάτι να κάνω στο μπλογκ μου για να γιορτάσω τον 1 χρόνο. Εκεί λοιπόν που έγραφα το σενάριο, με χτύπησε, όχι η Attalanti, η ιδέα. Σκέφτηκα **"Αυτό είναι! Θα κάνω ταινίες από μπλογκς! Και θα τα βάζω στο cpil.info!"** Την ίδια στιγμή βρήκα ένα άλλο ποστάκι της Attalanti, την άλλη μέρα μάζεψα κόσμο, τους ανακοίνωσα το project, και σε τρεις ημέρες το επεισόδιο #1 ήταν έτοιμο. Ναι, τρείς ημέρες: μια μέρα γύρισμα, μια μέρα μοντάζ και μια μέρα η σύνθεση της μουσικής.
Οι δυσκολίες του εγχειρήματος είναι λίγες. Είμαστε πάντα καλά οργανωμένοι οπότε τα πράγματα είναι απλά. Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι ο καθένας μπορεί να το κάνει τόσο εύκολα. Εμάς είναι η δουλειά μας αυτή, να κάνουμε ταινίες, και το The Series είναι το παιχνίδι μας, όπου δημιουργούμε χωρίς πίεση και άγχος, αυτά είναι για τις ώρες γραφείου.

- BloGR: *Πως φαντάζεσαι να εξελίσσεται η ιδέα σου στο μέλλον;*

Υπάρχει κάποιο μελλοντικό σχέδιο για το μέλλον, αλλά θα σου πω στο μέλλον :-P

- BloGR: *Η πρόοδος της τεχνολογίας έχει βοηθήσει στη δημιουργία ταινιών με ψηφιακά μέσα. Είναι θετικό αυτό ή μήπως χάνεται η μαγεία του φιλμ;*

Τώρα χτύπησες φλέβα. Αυτή είναι μια κουβέντα που δε μπορεί να γίνει τόσο απλά. Αλλά θα προσπαθήσω. **Η πρόοδος της τεχνολογίας έχει βοηθήσει στη δημιουργία ταινιών το ίδιο όσο την έχει καταστρέψει.** Όταν λέω καταστρέψει δεν εννοώ ότι το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα μειώνεται λόγο της απώλειας του φιλμ στο γύρισμα, αλλά γιατί όταν γυρίζουμε ψηφιακά τείνουμε στο να μην προσέχουμε αυτά που τραβάμε και να κάνουμε ξεπέτες. **Το βίντεο θέλει πάααααρα μεγάλη προσοχή, όπως θέλει και το φιλμ.** Η μαγεία του φιλμ δεν θα χαθεί, όπως δεν έχει χαθεί η μαγεία του λαδιού στην ζωγραφική. Με το ψηφιακό πέφτει το κόστος της παραγωγής, όχι η ποιότητά της.

- BloGR: *Υπάρχει περίπτωση να δούμε τα βίντεο του The Series σε κάποιο φεστιβάλ ψηφιακού κινηματογράφου;*

Όχι, δεν υπάρχει κάποιο σχέδιο. Από την στιγμή που τα ταινιάκια έχουν προβληθεί στο Internet, δεν μπορούν να λάβουν

συνέντευξη

μέρος σε κάποιο φεστιβάλ. Εκτός από αυτό, για να πάει η ταινία στο φεστιβάλ της Δράμας για παράδειγμα, χρειάζεται transfer (δηλαδή μεταγραφή σε φιλμ 35mm) και αυτό κοστίζει πολλά.

- BloGR: *Ποιο είναι το «μυστικό» που πρέπει να γνωρίζουν οι μπλόγκερζ, έτσι ώστε ένα ποστ που ανεβάζουν να γίνει σενάριο στο The Series?*

Φαντασία, φαντασία λίγο τρέλα και άντε και μια μικρή γνώση δραματουργίας… χεχεχε.

- BloGR: *Θέλουμε να μοιραστείς μαζί μας μια σκηνή ταινίας που ζηλεύεις και έχεις πει «θα ήθελα κι εγώ να το γυρίσω αυτό».*

Δεν υπήρξε ποτέ σκηνή ταινίας που να ζήλεψα. Υπάρχουν όμως πολλές ταινίες... Επειδή είναι πολλές θα σου πω μια που είδα τελευταία: **«Το Άρωμα: Η ιστορία ενός δολοφόνου»,** σε σκηνοθεσία Τομ Τίκβερ. Όταν τελείωσε η ταινία είπα: "Και τι να κάνω εγώ μετά από αυτό; Παραιτούμαι!". Αλλά δεν άντεξα, ακόμα δουλεύω. Ξέρεις είναι πολύ όμορφο (αν και περίεργο) πράγμα για έναν κινηματογραφιστή, να υπάρξει κάποιος συνάδελφος να ζηλέψει την ταινία σου.

- BloGR: *Πιστεύεις ότι ο ελληνικός κινηματογράφος βρίσκεται σε καλό δρόμο σήμερα; Και πως εξηγείς το γεγονός ότι εγχώριες παραγωγές που βλέπουμε σε φεστιβάλ και μας αρέσουν, δε γνωρίζουν εμπορική επιτυχία;*

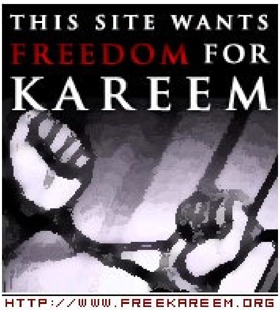
Αυτό είναι άλλη μια τεράστια κουβέντα. Το ανεξάρτητο σινεμά στην Ελλάδα - δηλαδή αυτό που γίνεται χωρίς κρατικές επιχορηγήσεις - βρίσκεται σε πάρα πολύ καλό δρόμο, όσο απίστευτο και αν σου φαίνεται. **Φαντάσου και μόνο ότι τα νέα παιδιά (κάτω των 30) που κάνουν τώρα ταινίες, έχουν δει τι έκαναν οι παλιοί και θα τα αλλάξουν όλα!**
Τώρα θα μου πεις: Ναι, αλλά τι έχεις δει εσύ και νομίζεις ότι όλα θα αλλάξουν... Έχω δει ταινίες σε φεστιβάλ από νέους σκηνοθέτες με τρομερή προοπτική, αλλά δυστυχώς η Ελλάδα παραμένει Ελλάδα και για να πάρει διανομή μια μεγάλου μήκους ταινία πρέπει να έχει τρελές διασυνδέσεις ή ξέρεις... να βγάλεις την γλώσσα έξω... **"και όποιον πάρει ο Χάρος".** Υπάρχουν όμως και άλλες ταινίες που παίρνουν διανομή αλλά κανείς δεν μαθαίνει που παίζονται... πολύ απλά γιατί δεν υπάρχει παραγωγός να βάλει λεφτά για σωστή διαφήμιση.
Η Πολίτικη Κουζίνα για παράδειγμα δεν θα πήγαινε καλά αν δεν είχαν γεμίσει την Αθήνα και τα μετρό με αφίσες. Είναι εκνευριστικό επίσης να βλέπεις οι εταιρίες διανομής να δίνουν τρελά λεφτά για την προώθηση ξένων ταινιών και ψίχουλα για την προώθηση ελληνικών. Αλλά τι να λες τώρα, αφού το κοινό – το ελληνικό – δεν γουστάρει τις ελληνικές ταινίες, πως να κάνουν εμπορική επιτυχία; Πώς να αρέσει στους Έλληνες όταν είναι ξεπέτα και έχει γίνει μόνο για την πάρτη του καλλιτέχνη; Πώς να κάνει μια ταινία εμπορική επιτυχία στην Ελλάδα που έχουμε 11.000.000 κατοίκους;
Άμα δεν βγούμε από το καβούκι μας, την εσωστρέφειά μας, και κάνουμε ταινίες που να μπορούν να προβληθούν σε όλο τον κόσμο, πως να κάνεις εμπορική επιτυχία;
Πώς να κόψει εισιτήρια μια ταινία που τα λεφτά με τα οποία γυρίστηκε είναι του κράτους, παραγωγός της ο σκηνοθέτης, που έχει βάλει τα μισά στην τσέπη του, δεν έχει προσέξει το αποτέλεσμα (για να βλέπεται) και δεν τον νοιάζει να πάρει τα λεφτά του πίσω;

Πώς;!

Freedom

Λέξεις: Chrysotheras
http://e-roosters.blogspot.com

Ο **Abdul Kareem Nabeel Suleiman**, γνωστός στην μπλογκόσφαιρα με το όνομα Kareem Amer, φαίνεται πως με τα γραφόμενά του στο διαδίκτυο, και το επίμονο “κελαϊδημά του” άγγιξε τις “ευαίσθητες δημοκρατικές χορδές” της ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ “ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ” και οι τοπικές αρχές απεφάσισαν να τον κλείσουν σε κλουβί ώστε και πιό ασφαλής να αισθάνεται αλλά και να κελαϊδά με “άνεση”.

Ο 22χρονος Αιγύπτιος κατηγορήθηκε πως διέδιδε μέσω του μπλογκ του “...κακόβουλες φήμες με σκοπό την αποσταθεροποίηση (sic) της δημόσιας ασφάλειας, τη δυσφήμιση του προσώπου του προέδρου, πρόκληση για ανατροπή του καθεστώτος, πρόκληση σε μίσος εναντίον του Ισλάμ...” και άλλα φαιδρά.

Εάν καταδικαστεί η ποινή που αναλογεί στα “κρίματά” του είναι ΕΝΝΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΦΥΛΑΚΙΣΗ! (σε Αιγυπτιακές φυλακές όπου λίγο-πολύ όλοι ξέρουμε τι γίνεται)

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα που οι φίλοι του Ελεύθερου Λόγου διεθνώς έφτιαξαν (**http://freekareem.org**) για να τον βοηθήσουν και υπογράψτε τη Έκκληση για απελευθέρωσή του.
Είναι το ΕΛΑΧΙΣΤΟ που μπορούμε να κάνουμε για αυτό το νέο που το μόνο του έγκλημα ήταν ότι δεν είχε καταλάβει ότι ζεί σε ΛΑΘΟΣ ΧΩΡΑ.

ma
de
in
ja
pan

Από το κλίμα ξύγκι...

Λέξεις: Padrazo
http://padrazo.wordpress.com

Η εταιρία TEPCO –Εταιρία παραγωγής ενέργειας Ιαπωνικών συμφερόντων- θα δαπανήσει 5 εκατομμύρια δολάρια για να ξεριζώσει όλα τα δέντρα της κοιλάδας Ταμάρ στην Αυστραλία και να φυτέψει ευκαλύπτους. Ο λόγος ; Η αυξημένη ικανότητα απορρόφησης ρίπων από τους ευκαλύπτους θα της δώσει το δικαίωμα να αυξήσει κατά 130000 τόνους τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.

Αυτό και άλλα πολλά επιτρέπονται με βάση το άρθρο 17 της συνθήκης του Κιότο και της ρύθμισης Clean Development Mechanism (CDM).

Σύμφωνα με το άρθρο 17 μια χώρα έχει το δικαίωμα να αγοράσει μονάδες κλιματικής ρύπανσης (δηλαδή ρύπανσης που συμβάλλει στην θέρμανση του πλανήτη) από μια άλλη χώρα στην οποία τα επίπεδα ρίπων είναι κάτω από αυτά που ορίζει η συνθήκη.

Η Κόστα Ρίκα έχει αποκομίσει ήδη 3 εκατομμύρια δολάρια από την πώληση μονάδων ρύπανσης, ενώ από τις πρώτες χώρες που έσπευσαν να «πουλήσουν» είναι οι χώρες της ανατολικής Ευρώπης.

Το ρύπο-εμπόριο είναι τόσο προσοδοφόρο ώστε έχουν συσταθεί οργανισμοί που αναλαμβάνουν τον ρόλο του ρύπομεσίτη ανάμεσα στις πλούσιες χώρες του Βορρά και στις αναπτυσσόμενες χώρες του Νότου. Το Carbon Investment Fund είναι ένα ειδικό «ταμείο» που έχει συσταθεί από την Παγκόσμια τράπεζα για να «διευκολύνει» την αγοραπωλησία δικαιωμάτων ρύπανσης. Στο «παιχνίδι» είναι και ο ΟΗΕ με το Πρόγραμμα για το Περιβάλλον (UNEP), το Συμβούλιο για το Εμπόριο και την Ανάπτυξη (UNCTAD) και το Πρόγραμμα Ανάπτυξης (UNDP).

Η ρύθμιση Clean Development Mechanism (CDM) επιτρέπει σε μια χώρα να διατηρήσει ή να αυξήσει τα επίπεδα των επικίνδυνων ρύπων της αρκεί να μειώσει τους ρύπους σε άλλες χώρες. Αυτό μπορεί να γίνει με την μεταφορά τεχνολογίας και τεχνογνωσίας προς τις άλλες χώρες. Όμως έτσι και αλλιώς αυτό το προβλέπουν τα προγράμματα ανάπτυξης των μεγάλων εταιριών. Όχι βέβαια για κλιματολογικούς αλλά για οικονομικούς λόγους. Πως και να το κάνουμε. Είναι πιο οικονομικό να μειώσεις τους ρύπους των “πρωτόγονων” βιομηχανιών του Νότου. Δεν συζητάμε βέβαια για το γεγονός ότι μπορείς πιο εύκολα να μειώσεις την βιομηχανική παραγωγή σε μια φτωχή χώρα.

Ένας άλλος τρόπος που έχουν βρει τα «ανεπτυγμένα» κράτη για να κερδίζουν μονάδες ρύπων είναι να ξεριζώσουν τα δάση και να φυτέψουν δέντρα που απορροφούν περισσότερους «κλιματικού» ρύπους. Επειδή βέβαια αυτό μπορεί να διαταράξει την οικολογική τους ισορροπία έχουν δώσει στον εαυτό τους το δικαίωμα να το κάνουν σε μια άλλη χώρα και να κερδίσουν πόντους με βάση την ρύθμιση CDM.

Δεν είναι «φοβερά» μυαλά αυτοί οι τεχνοκράτες; Σε λίγο θα φτιάξουν και χρηματιστήριο ρύπων, θα κυκλοφορήσουν ρυπο-ομόλογα, θα επινοήσουν ρυπο-επιτόκια. Τι ρυπαρά μυαλά. **Δεν είναι φοβερό να προσπαθείς να βγάλεις από το κλίμα ξύγκι;**

μπλογκερζ

Λέξεις: i-adespoti
http://adespoti.blogspot.com

Explor(d)e your senses in Greece! (No2)

ή τι είδε ο γιαπωνέζος

(Άμεσα προωθείται από την κυβέρνηση το νομοσχέδιο για τις αλλαγές στην Παιδεία, που περιλαμβάνουν και το πανεπιστημιακό άσυλο, για το οποίο επισημαίνεται ότι «παρατηρείται κατάχρηση». Συγκεκριμένα, πρόθεση της κυβέρνησης είναι να ολοκληρώσει, σύντομα, τον διάλογο προκειμένου το σχετικό νομοσχέδιο να προωθηθεί στη Βουλή)

Ο Ιάπωνας τουρίστας ήταν εμφανώς αποσβολωμένος. Οι δρόμοι είχαν αδειάσει. Οι άνθρωποι έτρεχαν βιαστικοί γνωρίζοντας ότι κάτι κακό θα συμβεί. Οι καταστηματάρχες κατέβαζαν βιαστικά τα ρολά των μαγαζιών τους. Δεκάδες αστυνομικοί παραμόνευαν ακροβολισμένοι σε κάθε γωνία κρατώντας τα αυτόματα στο στήθος τους. Οι πολίτες αυτής την χώρας εγκατέλειπαν βιαστικά το κέντρο της πόλης. Όλοι ήξεραν οτι κάτι (κακό) θα συμβεί που δεν ήξερε ο ίδιος. Τα τάνκς δεν είχαν κάνει ακόμη την εμφάνισή τους. Όλα έδειχναν ότι έγινε πραξικόπημα. Ο Γιαπωνέζος ήταν φοβισμένος και τρομοκρατημένος. Και βλαστήμαγε την ατυχία του να συμπέσουν οι διακοπές του με το πραξικόπημα. Όμως, παρά την ατυχία, έπιασε καλό πόστο με τα γιαπωνέζικα γκατζετάκια του στο χέρι, με την κάμερα και την φωτογραφική μηχανή, να απαθανατίσει το σκηνικό ενώ πληκτρολογούσε στο κινητό του τον αριθμό του CNN για να δώσει την πρώτη ανταπόκριση από την εμπόλεμη ζώνη.

Όμως, το πολεμικό αυτό τοπίο ,όπως ανακάλυψε με καθυστέρηση ο Γιαπωνέζος, δεν ήταν παρά ένα γνώριμο σκηνικό στην αθηναϊκή ζωή που έβγαζε από την ρουτινιάρικη καθημερινότητά τους, τους πολίτες αυτής της χώρας. Οι οποίοι όντας εθισμένοι στην αγχωτική τους ρουτίνα συνέλαβαν έναν πρωτοποριακό τρόπο για να την τονώσουν και να την κάνουν πιο ενδιαφέρουσα. Έτσι λοιπόν γινόντουσαν μάρτυρες σε τακτά περιοδικά διαστήματα, περίπου μια στις δεκαπέντε, ενός εμπόλεμου σκηνικού όπου οι αστυνομικοί ,πάνοπλοι, κυνηγούσαν μολοτοφατζίδες κουκουλοφόρους και οι πολίτες έτρεχαν να κρυφούν μη και τους πάρει καμιά αδέσποτη. Το σκηνικό ιντριγκάριζε τόσο πολύ τους κατοίκους της πόλης που σκέφθη-

μπ λο γκ ερ ζ

καν να το πουλήσουν για τουριστική ατραξιόν, στα πλαίσια του εναλλακτικού τουρισμού. **Πως η Βενετία έχει το καρναβάλι της, η Ισπανία τις ταυρομαχίες, η Γερμανία τις μπυροκατανύξεις και Χαβάη τις λουλουδούδες της, έτσι και η Αθήνα έχει το «τρεχάτε να κρυφτείτε» και τα «μολοτόφεια».** Μάλιστα η ατραξιόν είχε τέτοια επιτυχία που διοργανωνόταν κάθε πρώτη και δεκαπέντε κάθε μήνα σε όλους τους κεντρικούς δρόμους κάθε μεγάλης πόλης της χώρας.

Οι τουρίστες είχαν τόσο πολύ εθισθεί στο σπάσιμο των καταστημάτων, στα γκαζάκια που έσκαγαν αιφνιδιαστικά πανταχόθεν και δεν ήξερες από πού θα σε βρει, στο παιχνίδι με τις μολότοφ, στην αρπαγή περιστρόφων από αστυνομικούς, στους κουκουλοφόρους που έδερναν όπου ήθελαν όποιον γούσταραν, που ερχόντουσαν κάθε χρόνο για να ζήσουν αυτήν την μοναδική στον κόσμο εμπειρία.

Το υπουργείο τουρισμού και ο ΕΟΤ τόσο πολύ είχαν ενθουσιαστεί με αυτήν την εξέλιξη που όρισαν μια περιοχή, που ούτως ή άλλως δεν έλεγχαν, δημιουργώντας μια εναλλακτική πολεμική Ντίσνεϊλαντ. Μάλιστα, συγκέντρωναν υλικό για να διευκολύνουν τον κλεφτοπόλεμο με την εκεί μεταφορά παλαιών αποσυρμένων αυτοκινήτων, παροπλισμένων περιπολικών, κάδων με χαρτιά και άλλα αντικείμενα προς καύση, ενώ κατασκευάστηκαν ομοιώματα και προσόψεις τραπεζών και αντιπροσωπειών αυτοκινήτων για την τοποθέτηση μολότοφ και την καύση. Το υπουργείο τουρισμού και ο ΕΟΤ θέσπισαν και βραβεία. Του καλύτερου σκοπευτή, του καλύτερα ασφαλισμένου καταστήματος, του καλύτερα ανασφάλιστου πολίτη-οπλίτη, της καλύτερης μολότοφ, του καλύτερου οδοφράγματος και του καλύτερα καμένου αυτοκινήτου ενώ το διαφημιστικό φυλλάδιο διαφήμιζε «ελάτε στην εναλλακτική Αθήνα, για ένα υπέροχο γουικέντ βίας και ανεξέλεγκτης απόλαυσης».

Η βασική ιδέα προέρχεται από κείμενο του Αλέξη Παπαχελά υπό τον τίτλο «ελάτε απόψε να τα σπάσουμε» γραμμένο τον περασμένο Νοέμβρη με αφορμή τα μετά την πορεία

για το Πολυτεχνείο επεισόδια στο κέντρο της πόλης.

Άσχετο αλλά,

Ρε τι ναι τούτοι δω… (οι της κυβέρνησης) και βαβούρα να (τους) κάνεις στη γυρνάνε μπούμερανγκ!

«Μπομπάκια θέλατε; Θα σας τακτοποιήσουμε εμείς» μοιάζει να λένε. Το ίδιο ,μοιάζει να λένε, και σε σειρά θεμάτων με κορυφαία δήλωσε αυτή του πρωθυπουργού προ μηνών ότι «εγώ δεν ανοίγω κουβέντες με τους συνδικαλιστές»

Μεγάλε, καλά το πας (γιατί όλοι ξέρουμε σε τι χώρα ζούμε) αλλά κουλάρισε λίγο, κοφ'την κόντρα τη βαριά και ισορρόπησε, γιατί το νόημα το πιάσαμε και τέτοιες δηλώσεις περισσευτούν και κάνουν και ζημιά.

μπ
λο
γκ
ερ
ζ

Ραδιογέφυρα διαλόγου Ισραηλινών-Παλαιστινίων...

Γέφυρα διαλόγου μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων μπορεί να αποτελέσει ένας αγγλόφωνος ραδιοσταθμός, ο οποίος άρχισε να εκπέμπει στην Ιερουσαλήμ και τη Ραμάλα.

Ο νέος σταθμός δημιουργήθηκε με κεφάλαια ιδιωτών επενδυτών και κύριος χρηματοδότης είναι ο Νοτιοαφρικανός επιχειρηματίας Issie Kirsh, ο οποίος στη δεκαετία του 1980 είχε ιδρύσει στη χώρα του το θρυλικό ανεξάρτητο ραδιοσταθμό “702” ως πεδίο διαλόγου μεταξύ μαύρων και λευκών.

Στο πρόγραμμα του νέου σταθμού περιλαμβάνονται καθημερινά 20 δελτία ειδήσεων και στα μεσοδιαστήματα, εκτός από μουσική, μεταδίδονται εκπομπές, στις οποίες Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι ακροατές θα μπορούν να εκφράζουν τις απόψεις τους και να υποβάλλουν ερωτήσεις σε πολιτικούς και από τις δύο πλευρές.

Οι ιθύνοντες του σταθμού ελπίζουν να συγκεντρώσουν ακροατήριο περίπου 500.000 Ισραηλινών και Παλαιστινίων, οι οποίοι έχουν την αγγλική ως δεύτερη γλώσσα τους. Μελλοντικά, μάλιστα, αναμένεται να μεταδίδεται σε ευρύτερο ακροατήριο και εκτός της περιοχής μέσω του διαδικτύου.

Λέξεις: Dimitris Stefosis
http://stefosis.blogspot.com

Σίγουρα οι υπολογιστές έχουν μπει για τα καλά στη ζωή μας τα τελευταία χρόνια, με αποτέλεσμα πολλοί να μην μπορούνε να ζήσουνε χωρίς αυτούς ούτε μια μέρα. Στις 24 Μαρτίου όμως είναι η “Shutdown Day” δηλαδή η μέρα όπου καλούμαστε να κλείσουμε τα μηχανήματα μας! Έστω και για μία μέρα.
Αυτή η μέρα, σίγουρα είναι μια μεγάλη πρόκληση για κάποια άτομα, αφού η χρήση του υπολογιστή έχει γίνει πλέον καθημερινή συνήθεια! Σίγουρα αυτή η μέρα θα έχει και θετικά αποτελέσματα όσον αφορά την οικονομία στην ενέργεια που καταναλώνουν καθημερινά τόσα εκατομμύρια μηχανήματα!
Μέχρι στιγμής στην επίσημη ιστιοσελίδα της “Shutdown Day”, 12.796 απάντησαν πως μπορούν και προφανώς δε θα χρησιμοποιήσουν τον υπολογιστή τους εκείνη τη μέρα και μόνο 1.899 απάντησαν αρνητικά, αφού δε θα μπορέσουν να αφήσουν τον υπολογιστή τους ούτε για μια μέρα! Οπότε, όσοι πραγματικά αντέχετε, μην ξεχάσετε να σημειώσετε στο ημερολόγιό σας την 24η Μαρτίου!

Link: http://shutdownday.org

Από: http://www.techpod.gr

μπλογκερζ

Λέξεις: Γιάννης Καρακατσάνης
http://www.johnkarakatsanis.gr

Παρακολουθώντας μία φοιτητική συνέλευση

Όπως είπα στην αρχή του podcast που έκανα χθες, αμέσως μετά την ηχογράφηση πήγα τελικά στη συνέλευση των φοιτητών του ΤΕΙ Πειραιά. Εκεί σπουδάζουν κάποιοι φίλοι μου και χθες έγινε άλλη μία συνέλευση, από αυτές που γίνονται κάθε εβδομάδα, όπου αποφασίζεται αν θα συνεχιστεί η κατάληψη της σχολής ή αν θα ανοίξει..

Ήθελα καιρό να πάω σε μία τέτοια συνέλευση, για να δω λίγο και τι γίνεται “από μέσα”... Δηλαδή να ακούσω τι απόψεις έχουν οι φοιτητικές παρατάξεις, αν κάνουν πραγματικό διάλογο εκεί μέσα ή αν το αμφιθέατρο μετατρέπεται σε γήπεδο και γενικά να δω από κοντά το όλο κλίμα που επικρατεί σε τέτοιες συνελεύσεις.

Έτσι λοιπόν χθες γύρω στις 12:30 το μεσημέρι έφτασα στο ΤΕΙ Πειραιά και κατευθυνθήκαμε προς το αμφιθέατρο. Στη διαδρομή από την είσοδο της σχολής μέχρι το αμφιθέατρο, παντού έβλεπες πεταμένα κάτω **εκατοντάδες flyers που καλούσαν τους φοιτητές** να συμμετάσχουν στο συλλαλητήριο που θα γίνει αύριο Τετάρτη 14/2 στο κέντρο της Αθήνας ως διαμαρτυρία σχετικά με την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Επίσης δεν έβλεπες τοίχο που να μην είναι καλυμένος από αφίσες όλων των φοιτητικών παρατάξεων.

Προχωράμε και μπαίνουμε στο αμφιθέατρο, το οποίο σχεδόν είναι ασφυκτικά γεμάτο... Τα πρώτα “συννεφάκια” από τον καπνό όσων καπνίζουν κάνουν την εμφάνισή τους... Σε ολόκληρο αμφιθέατρο ενός από τα μεγαλύτερα ΤΕΙ της Ελλάδας δε σκέφτηκε κανείς όταν κατασκευαζόταν την

αναγκαιότητα ύπαρξης ενός συστήματος εξαερισμού και κλιματισμού της αίθουσας; Όχι. **Βέβαια, με αφορμή τα γυρίσματα ενός επεισοδίου του Παρά Πέντε πριν από λίγο καιρό, προστέθηκαν μερικά ακόμα φώτα στο αμφιθέατρο και καθαρίστηκε κάπως, κάτι είναι κι αυτό ε;**

Μετά από λίγη ώρα ξεκινάει η συνέλευση...

Πρώτος το λόγο έχει ο εκπρόσωπος της Πανσπουδαστικής. Με λόγο που θα ζήλευε ακόμη και ο παλαιότερος βουλευτής επιτίθεται στις ενέργειες της κυβέρνησης, στον εκπρόσωπο της ΔΑΠ που καθόταν παραδίπλα του (ανάμεσά τους ήταν ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΠ), αλλά προτείνει και λύσεις.

- Να γίνει διπλή εξεταστική τον Ιούνιο και τον Σεπτέμβρη.
- Να αυξηθούν οι ώρες μαθημάτων που μπορούν να πάρουν οι φοιτητές σε 70/εβδομάδα.

Ο εκπρόσωπος της Πανσπουδαστικής

μπλογκερζ

μιλάει χρησιμοποιώντας ένα μεγάφωνο από αυτά που βλέπουμε στις πορείες κλπ, ενώ ο εκπρόσωπος της ΔΑΠ (με το γαλάζιο πουκαμισάκι του) χρησιμοποιεί ένα μικρόφωνο από τις εγκαταστάσεις του αμφιθεάτρου που είναι συνδεδεμένο με 2 ηχειάκια, με αποτέλεσμα να μην ακούγεται καθόλου, καλύτερα να σας πω που δεν πολυακουγόταν, γιατί θα άκουγε περισσότερα ουουουουουου από τους φοιτητές που βρίσκονταν εκεί.

Γι΄ αυτό και χοντρικά (επειδή δε πολυακουγόταν) να σας πω ότι δεν πρότεινε κάτι ουσιαστικό (αν πρότεινε δε το άκουσα sorry), αλλά έ**κανε και μία αναφορά στη συζήτηση για το άρθρο 24,** το οποίο μπορεί να ήταν εντελώς άσχετο με τη συνέλευση των φοιτητών, αφού το 24 έχει να κάνει με τις δασικές εκτάσεις, αλλά αυτός κατάφερε και το έχωσε.

Μετά ο εκπρόσωπος της Πανσπουδαστικής συνέχισε να τα χώνει στη ΔΑΠ (και να ακούγεται σχεδόν μόνο αυτός) καταλήγοντας στο “εσείς τους λέτε γραφτείτε σε εμάς και σας δίνουμε μπουκάλι στο Envy”! Α, επίσης του είπε και “**Μεθαύριο -δηλαδή αύριο- είναι και του Αγίου Βαλεντίνου, πήγαινε σοκολατάκια στη Μαριέττα”!!** Ενώ τον ρώτησε κιόλας τον εκπρόσωπο της ΔΑΠ αν του έχουν κόψει μισθό και αν του κολλάνε ένσημα ή αν είναι κι αυτός άλλο ένα θύμα εκμετάλλευσης της κυβέρνησης.

Τι είπα πριν; Ανάμεσά τους ήταν και ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΠ. Αλλά μίλησε; Όχι. Δεν ακούστηκε καθόλου. Και το επεσήμανε και ένας άλλος εκπρόσωπος της Πανσπουδαστικής αυτό, κάνοντας λόγο για την απάθεια της ΠΑΣΠ κλπ..

Τελική απόφαση; Η σχολή παραμένει

κλειστή μέχρι την άλλη Τετάρτη, οπότε και θα ξαναγίνει συνέλευση, θα πουν οι ίδιοι άνθρωποι τα ίδια και τα ίδια, θα τα χώσουν ο ένας στον άλλο και πάει λέγοντας...

Απογοήτευση.

Πέρα από το αν πρέπει ή δεν πρέπει να ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα, αυτό που παρακολούθησα χθες δε μου άρεσε καθόλου. **Από νέους ανθρώπους περίμενα να ακούσω πιο “φρέσκες ιδέες”,** περίμενα έναν άλλο “τύπο ομιλίας”, πιο αυθόρμητο, πιο νεανικό, πιο.. δε ξέρω, αλλά σε καμία περίπτωση αυτό που άκουσα, ήταν σαν να άκουγα τον Καραμανλή, τον Παπανδρέου και την Παπαρήγα να σφάζονται μεταξύ τους.

Στάνταρ κάποιοι από αυτούς που άκουσα χθες σε μερικά χρόνια θα τους δούμε στα ψηφοδέλτια σαν υποψήφιους βουλευτές, να το θυμηθείτε. Άλλωστε πώς ξεκίνησαν αρκετοί βουλευτές; Από τις νεολαίες των κομμάτων τους και έτσι συνεχίζεται η ιστορία...

Μήπως να έφευγαν εντελώς τα κόμματα από τις σχολές; Μήπως να υπήρχαν μεν φοιτητικοί σύλλογοι οργανωμένοι κλπ, αλλά να μην έχουν καμία σχέση με τα κόμματα; **Είτε παρακολουθούσα μία συνεδρίαση στη Βουλή, είτε μία φοιτητική συνέλευση το ίδιο μου φάνηκε.**

μπλογκερζ

Λέξεις: Roupis
http://roupis.blogspot.com

Προξενιό

Όπως όλοι σας, έτσι και εγώ έχω ακούσει για τα προξενιά που γίνονταν πριν κάποιες δεκαετίες. Ήταν σχεδόν ο αποκλειστικός τρόπος για την ένωση των ανθρώπων. Άλλες εποχές, άλλες φιλοσοφίες και άλλες καταστάσεις (βιοτικό επίπεδο, μόρφωση, πολεμοι κτλ.)

Ίσως μέχρι ενός σημείου να είναι κατανοητό το γιατί γινότανε τότε. Αλλά εν έτη 2007 να γίνεται προξενιό; Πως σας φαίνεται; Και το λέω με τη σημασία που το έχουμε μάθει όλοι μας, όχι με κάποια παραλλαγή που εφαρμόζεσαι στα σημερινά χρόνια. Ας εξηγήσω το γεγονός να καταλάβετε καλύτερα.

Δύο οικογένειες μένουν απέναντι για πάνω από 35 χρόνια. Η μία έχει 2 αγόρια και ο μικρότερος είναι μορφωμένος και έχει πολύ καλό όνομα στην γειτονιά σαν χαρακτήρας. Η άλλη οικογένεια έχει μια μοναχοκόρη και ζει στην δυόροφη μονοκατοικία απέναντι από την πολυκατοικία της πρώτης οικογενείας. Γνωρίζονται χρόνια με τα τυπικά καθημερινά χωρίς κάποιες ιδιαίτερες παρτίδες μεταξύ τους. Η κόρη μορφωμένη και αυτή και με προσπάθεια για κατάκτηση διδακτορικού.

Μετά τις γιορτές της πρωτοχρονιάς, επιστρέφει ο πατέρας του αγοριού και του λέει ότι έτσι στο άσχετο, συνάντησε τον πατέρα της κόρης και του είπε στα ίσια να ξεκινήσουν τις διαδικασίες για να παντρέψουν τα παιδιά τους. Η αντίδραση του αγοριού φυσιολογικότατη, "καλά ότι πείτε, άσε με τώρα γιατί έχω πρόβλημα με τον σκληρό και πρέπει να κάνω format", δείχνοντας ότι και δεν το πίστεψε αλλά και δεν το ενδιέφερε.

Μετά από 2 εβδομάδες, συναντά ο πατέρας της κόρης την μάνα του αγοριού και ρωτάει εάν έχει προχωρήσει η κατάσταση. Η μάνα δεν ξέρει τι να πει, δεν το περίμενε να συνεχιστεί η κατάσταση αυτή αλλά σκεφτότανε και τον γιό της που δεν πολύ γουστάρει κάτι τέτοια. Ευγενικότατα προσπάθησε να την κάνει με ελαφρά για να μην δημιουργηθεί καμιά παρεξήγηση. Κατάλαβε ότι ο άλλος το εννοούσε και ήταν άκρως σοβαρός.

Γυρνώντας σπίτι τα αναφέρει στο γιό και η αντίδραση του ήταν απλή και λιτή **"σας πείραξε όλους η ζέστη μέσα στον Ιανουάριο, δεν πηγαίνετε ολιγοήμερες διακοπούλες να στανιάρετε?"**

Πριν από 2 μέρες πάλι συνάντηση τυχαία της μάνας του αγοριού με τον πατέρα του κοριτσιού, πάλι επιμονή για να προχωρή-

σει η “δουλειά” και τότε η μάνα ρωτάει αν η κόρη του το ξέρει όλο αυτό και συμφωνεί ή όχι. Η απάντηση ήταν καταφατικότατη, είναι σύμφωνη και λέει ο πατέρας να τελειώνει η δουλεία να τους παραδώσει τα κλειδιά (!!!!!!) και να ησυχάσει και αυτός ότι η κόρη του θα ‘χει κάνει ένα καλό γάμο με κάποιο καλό παιδί.

Λίγα στοιχεία για την κόρη και τον “γαμπρό” τώρα. Αυτός κοντά στα 38, αυτή παίζει από 31 - 35 (μεταξύ μας 35 πατημένα), πτυχία ανωτάτων σχολών και οι δύο και από εμφάνιση αρκετά καλή και οι δύο. Ο “γαμπρός” δεν έχει και η κόρη έχει χρήμα.

Και τώρα εγώ αναρωτιέμαι, άντε καλά οι γονείς της. Για διαφόρους λόγους τους αφήνω στην απέξω, αλλά η κόρη μορφωμένη, με εμφάνιση που μετράει για την ηλικία της (όχι ότι είναι κάνα θεόμουνο αλλά δεν περνάει απαρατήρητη), πως μπορεί να συμφωνεί σε κάτι τέτοιο? Χρήμα έχει και ακίνητα οπότε με λίγη κίνηση θα μπορέσει να βρει να κάποιον που όμως θα τον γνωρίσει και θα τον διαλέξει η ίδια όχι η γονείς της.

Δεν μπορώ να το καταλάβω, με ποιό σκεπτικό συμφώνησε σε κάτι τέτοιο? Δεν παίζει να είναι κρυφά ερωτευμένη χρόνια και καλά με το “γαμπρό” γιατί θα μπορούσε να κάνει την όποια κίνηση για να γνωριστούνε και μετά εάν κολάγανε γιατί όχι.

Αλλά έτσι, με αυτό τον τρόπο; Το σκέφτομαι από εδώ, το σκέφτομαι από εκεί δεν μου κολλάει. Τι μπορεί να ωθήσει την κάθε γυναίκα στην σημερινή εποχή για μια τέτοια απόφαση? Πραγματικά δεν το χωράει το βλαμμένο μυαλό μου ότι εν έτη 2007 γίνονται τέτοια πράγματα και στην πρωτεύουσα, άντε σε κάνα χωριό ξεχασμένο από το θεό (και τους πολιτικούς) να υπάρχουν ακόμα τέτοια κατάλοιπα. Αλλά και εδώ;;;;

Ποια λογικά κίνητρα μπορούν να την οδηγήσουν σε τέτοια απόφαση? Και μιλάμε για απόφαση ζωής, όχι ότι αγόρασα το βαρέθηκα και το πετάω, χαρίζω, σχίζω, εξαφανίζω με όποιον τρόπο.

Απίστευτα πράγματα γίνονται γύρω μας.

“Σήμερα κόντεψα να πεθάνω!”

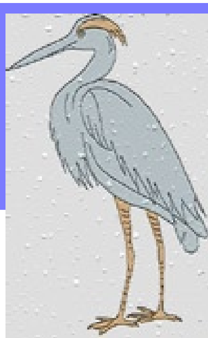

Μας έλεγε λοιπόν χθες η καλή μου η Χρυσάνθη ότι στα πολύ παλιά εκείνα χρόνια που τα κοριτσάκια ήτο πρέπον ν’ αποφεύγωσιν τ’αγοράκια όπως ο διάολος το λιβάνι (και μη χειρότερα συμπληρώνω εγώ) τής έλεγε η μαμά της: “Πρόσεχε μην σ’ αγγίξει κανένα αγόρι και πεθάνεις”!!!

Ε, γυρνά κι η Χρυσάνθη μια μέρα που είχε γνωρίσει ένα αγόρι και λέει στη μαμά της: “Σήμερα κόντεψα να πεθάνω!!!”

Λέξεις: Serenity
Από: http://serenity1.wordpress.com

μπ
λο
γκ
ερ
ζ

Λέξεις: Lianne
http://notesbook.gr/blog

Ποιος πελαργός;

Το χάπι θα της προξενούσε αίμα και πόνο στη κοιλιά, την άλλη μέρα το βράδυ έπρεπε να μείνω μαζί της στο σπίτι μήπως χρειαστεί κάτι. Και έτσι έγινε, όλο το βράδυ δεν μπορούσαμε να κοιμηθούμε. Στις 22:00 πήρε το πρώτο χάπι, είδαμε τηλεόραση, μιλήσαμε και στις 04:00 πήρε κολπικά και το δεύτερο. Κοιμηθήκαμε τρείς ώρες περίπου, μπορεί και λιγότερο και κατά τις 07:00 ξεκινήσαμε για την κλινική.

Η διαδρομή δεν μπορούσε να ήταν χειρότερη, στον δρόμο είχε τρομερή κίνηση, η Βας. Σοφίας ήταν κλεισμένη λόγω κάποιου περιστατικού στην Αμερικάνικη πρεσβεία και ο φίλος της ήταν συνέχεια μέσα στο άγχος. Δεν μας άφησε στιγμή. Τελικά την πήρε με το μηχανάκι και φτάσανε κατά τις 09:30. Από τις 09:30 το πρωί μέχρι τις 20:00 το βράδυ περιμέναμε στη κλινική.

Τα χάπια δεν είχαν το επιθυμητό αποτέλεσμα, αφού δεν είχε καν λιώσει το αναθεματισμένο, οι γιατροί περιμένανε να ανοίξει η μήτρα για να φύγει το «μωρό» χωρίς να της την ξύσουν. **Φοβόντουσαν μην δημιουργηθεί κάποιο πρόβλημα, η Ελένη δεν είχε ξαναγεννήσει ποτέ και έτσι η όλη διαδικασία ήταν δυσκολότερη.** Ο φίλος της μου είχε σπάσει τα νεύρα στην κυριολεξία. Έκλεγε, θόλωναν τα μάτια του, ζαλιζότανε, ζεσταινότανε, την έπαιρνε τηλέφωνο και της γ.... την ψυχολογία. Που είναι οι άντρες ρε παιδιά; Να της σταθεί, να την παρηγορήσει; Το αντίθετο συνέβαινε, η Ελένη τα είχε πάρει κρανίο τόσες ώρες μέσα μόνη της και εκείνος αντί να της φτιάχνει τη διάθεση της την έριχνε. – Σε αγαπάω, τι σου έκανα; Κλάψκλούψ. Μέχρι και την μάνα του φώναξε να τον παρηγορήσει……δεν έχω τίποτα άλλο να πω.

Μετά από τόσες ώρες αναμονής, βγήκε ο γιατρός και μας ενημέρωσε πως μόλις συνέλθει από την νάρκωση, μπορεί να φύγει για το σπίτι. Μας εξήγησε τι πρέπει να ακολουθήσει από εδώ και πέρα και μάλιστα ενημέρωσε τον φίλο της για το θέμα σεξ, - Τώρα σεξ θα κάνετε μετά από 15 μέρες, και η απάντηση που πήρε; - Μετά από 15 μήνες γιατρέ, δεν θα μου σηκώνεται τώρα. Η Ελένη βγήκε, περπάτησε, μπήκε στο αυτοκίνητο και μου τα διηγήθηκε όλα. Την πήγα σπίτι και έφυγα. Η Δήμητρα με έπαιρνε τηλέφωνο συνέχεια να μάθει τι γίνεται και αυτή με την σειρά της μέσα στο άγχος και μακριά από την φίλη της να της συμπαρασταθεί. Νευρίασε που ήταν στην απέξω και προσπαθούσα μάταια να της δώσω να καταλάβει πως ούτε εγώ θα το ήξερα αν δεν την είχα πιέσει να μου πει τι συμβαίνει. Την άλλη μέρα πια, ημέρα Σαββάτο, βρεθήκαμε όλες μαζί να πιούμε καφέ και να τα πούμε. Η Ελένη της τα είπε όλα αναλυτικότατα, μέχρι και εγώ τα περισσότερα δεν τα γνώριζα. Βάλαμε τα κλάματα, αγκαλιαστήκαμε και φιληθήκαμε. Τώρα είναι καλά. Έφυγε ένα βάρος από πάνω της, μεταφορικά και κυριολεκτικά.

Δυό μέρες μόνο, αυτό πρέπει να εννοεί ο Παπακαλιάτης, μέσα σε δυό μέρες ζεις και πεθαίνεις, χάνεις τη γη κάτω από τα πόδια σου, δίνεις ζωή και τη παίρνεις ή στη τελική δεν τρέχει και τίποτα; όλα σήμερα αιωρούνται.

μπλογκερζ

Λέξεις: Μαύρος Γάτος
http://mavrosgatos.blogspot.com

Η απόλυτη ξεφτίλα της ΕΡΤ με τη σφραγίδα της Γιουροβίζιον

(ή μήπως η απόλυτη ξεφτίλα της Γιουροβίζιον με τη σφραγίδα της ΕΡΤ;)

Χτες το βράδυ για κακή μου τύχη - και για λόγους που όσοι διαβάσατε το προηγούμενό μου κείμενο καταλαβαίνετε - κάθησα να δω τηλεόραση. Και πήρα δυστυχώς μια γεύση από την Eurovision. Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΞΕΦΤΙΛΑ.

Ποτέ δεν είχα την Γιουροβίζιον σε ιδιαίτερη εκτίμηση, αλλά και ποτέ δεν φανταζόμουν ότι ήταν δυνατόν να ξεπέσει τόσο πολύ, να μετατραπεί στο απόλυτο γκλαμουροσκυλάδικο, και μάλιστα με την σφραγίδα της ΕΡΤ, και με λεφτά ΔΙΚΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑ ΣΑΣ. Με παρουσιαστές τον Μάικ Παρδάλος από τη μιά, την Μπακοκατσίκα από την άλλη, και τον περσινό Καπουτζαζλή κάπου στο πλάι για εφεδρεία, με γκέστ σταρ την Θεοδωροσκυλίδου και με τί πρωταγωνιστές!!!!!! Τον αιώνιο κλαψιαρόκ Δάντη από την Κόλαση, τον γυφτοσκυλομπαρόκ Σαρμπέλ από τις Δυτικές Ινδίες, και την Τάμτα Χανούμ από την Οθωμανική Αυτοκρατορία (που μάλλον επανασυστήθηκε για χάρη της Γιουροβυζόν;;;;)

Δεν φανταζόμουν ότι τα νέα παιδιά, που είναι αυτά που κυρίως ασχολούνται με την Γιουροβίζιον, θα βεβαιώνονταν επισήμως μέσω της ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ότι τα παραδοσιακά τραγούδια και οι στολές είναι γελοία και μόνη τους χρησιμότητα πιά είναι να λοιδωρούνται για να γελάμε, ότι ο Αλέξης Κωστάλας και ο Γιώργος Παπαστεφάνου είναι γελοίοι και τούς αξίζει μόνο να παρωδούναι, κι ότι το άνθος της μουσικής μας είναι το χάι σκυλάδικο και οι τέκνο αμανέδες. ΔΕΝ ΦΑΝΤΑΖΟΜΟΥΝ ΟΤΙ ΤΑ ΒΡΩΜΟΣΚΥΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΥΛΟΕΤΑΙΡΙΕΣ ΤΟΥΣ ΘΑ ΕΦΤΑΝΑΝ ΜΕΧΡΙ ΤΕΤΟΙΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ, ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ, ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ: Γιατί οι φουστανέλλες είναι γελοίες ενώ τα χανουμάκια όχι;;;;; Τα χανουμάκια δεν ανήκουν κι αυτά στις εθνικές ΣΑΣ Οθωμανικές παραδόσεις, κύριοι ΣΚΥΛΟ_ΜΠΑ_ΡΟΚ;;;;;;;;

Δεν είδα και δεν άκουσα τον Δάντη (που άκουσα ότι αποκάλυψε στη σκηνή το υπέροχο νεανικό του κορμί;;;;), αλλά πήρα μια μικρή τζούρα από Τάμτα Χανούμ (τα Οθωμανικά μπαλέτα που λέγαμε, με άντρες γιουσουφάκια), και Σαρμπέλ (εδώ το γιουσουφάκι του Μαχαραγιά ήταν ο ίδιος ο τραγουδιστής). Τις “μελωδίες” και τους στίχους δεν αξίζει ούτε καν να τους σχολιάσω.

Ένα μόνο έχω να πω: αίσχος. Όχι για την Γιουροβίζιον, χέστηκα. ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ. Αλλά τί να περιμένεις από το βασίλειο της Δρούζα και των Βραζιλιάνικων;;;;

Κι άλλο ένα: Γειά σου ρε Μάγγα Αρχοντόγυφτε με το κλαρίνο σου! Ήσουν ο μόνος Αληθινός εκεί μέσα, στο λάκκο με τα σκυλιά και τα φίδια.

Αναζητώντας γυμνοί την έμπνευση...

Λέξεις: Panic Room
http://panicroom.wordpress.com

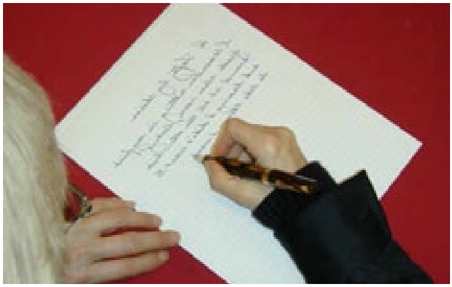
Πολλοί συγγραφείς όταν γράφουν ένα βιβλίο ξεγυμνώνουν την ψυχή τους και μας αποκαλύπτουν τον εσωτερικό τους κόσμο.

Υπάρχουν όμως και κάποιοι διάσημοι συγγραφείς οι οποίοι για να μπορέσουν να γράψουν τα αριστουργήματά τους, ξεγύμνωναν πρώτα το σώμα τους και μετά την ψυχή τους.

Ο **Βίκτωρ Ουγκό,** ο μεγάλος αυτός Γάλλος ποιητής, μυθιστοριογράφος και δραματουργός , ο συγγραφέας της “Παναγίας των Παρισίων” και των “Αθλίων”, όταν κάποια στιγμή αισθάνθηκε ότι μπλοκάρει η συγγραφική του έμπνευση, σκαρφίστηκε ένα τέχνασμα προκειμένου να πιέσει τον εαυτό του να ξαναγράψει. Διέταξε τον υπηρέτη του να του κρύψει όλα τα ρούχα και να τον αφήσει γυμνό , παρέα μόνο με την πένα και τα χαρτιά του, ώστε να μην έχει τίποτε άλλο να κάνει παρά να στρωθεί στο γράψιμο.

Ο **Έρνεστ Χέμινγουεϊ,** ο περίφημος αμερικανός συγγραφέας και δημοσιογράφος, εκτός του ότι έγραψε τον “αποχαιρετισμό στα όπλα”, εφάρμοσε για τον εαυτό

του και τον “αποχαιρετισμό στα ρούχα”. Ο Χέμινγουεϊ συνήθιζε να γράφει γυμνός και όρθιος στο γραφείο του, πληκτρολογώντας στην γραφομηχανή του που βρισκόταν στο ύψος της μέσης του. Χαριτολογώντας κάποιοι έγραψαν ότι ίσως να υπήρχε το “στίγμα” του γυμνισμού στα γονίδια του Έρνεστ, αφού ένας ξάδελφός του, ο Έντουαρντ Χέμινγουεϊ ήταν ο ιδρυτής του αρχαιότερου κοινόβιου γυμνιστών της Βρετανίας σε μία έπαυλη με εννέα κρεβατοκάμαρες παρακαλώ.

Αναμενόμενο ίσως, αλλά και ο **Ντέιβιντ Χ. Λώρενς,** ο Βρετανός συγγραφέας του τολμηρού για την εποχή του αισθησιακού μυθιστορήματος “Ο εραστής της λαίδης

μπ λο γκ ερ ζ

Τσάτερλι", έγραφε κι αυτός γυμνός. Πριν γράψει μάλιστα, του άρεσε να σκαρφαλώνει γυμνός στις μουριές του κήπου του, αντλώντας έτσι έμπνευση για τις περιπέτειες της στερημένης ερωτικά ηρωίδας του Κόνσταντς με τον εραστή-κηπουρό της.

Ο **Τζέιμς Γουίτκομπ Ρίλεϊ,** Αμερικανός ποιητής, υποχρέωνε τους φίλους του να τον κλειδώνουν γυμνό στο δωμάτιο του ξενοδοχείου όπου έμενε, έτσι ώστε να μην μπορεί να κατεβεί στο μπαρ του ξενοδοχείου για ένα ποτό και αποσπάται από το γράψιμο. Μάλλον φαίνεται ότι το μέτρο αυτό (κωδικός: συναινετικό Κωσταλέξι) απέδωσε τελικά καρπούς, αφού ο Ρίλεϊ θεωρείται ο αντιπροσωπευτικότερος ποιητής της Ιντιάνα.

Ο Γάλλος ποιητής και πεζογράφος **Εντμόν Ροστάν,** γνωστός για το μυθιστόρημά του "Σιρανό ντε Μπερζεράκ" …αρρώσταινε κάθε φορά που κάποιος από τους φίλους του διέκοπτε την συγγραφική του ενασχόληση. Για να αποτρέψει τις φιλικές ενοχλήσεις που τον αποσπούσαν από το γράψιμο, συνήθιζε να γράφει γυμνός μέσα στην μπανιέρα του. Ευτυχώς δεν έγινε γνωστή η μάρκα του αφρόλουτρου που χρησιμοποιούσε, διαφορετικά θα είχαμε κάποια διαφήμιση του στυλ :

"Αφρόλουτρο οι εννέα μούσες"… για ατέλειωτες ποιητικές εμπνεύσεις!

Ο **Βενιαμίν Φραγκλίνος,** Αμερικανός εφευρέτης, δημοσιογράφος, τυπογράφος και διπλωμάτης λάτρευε κι αυτός ένα είδος μπάνιου, όχι με νερό, αλλά με δροσερό αέρα. Συνήθιζε να κάθεται γυμνός σ' ένα δροσερό δωμάτιο για ώρα ενώ έγραφε, απολαμβάνοντας έτσι το ιδιότυπο αερομπάνιο του. Αν ο δροσερός αέρας στα "καλαμπαλίκια" κατεβάζει πρωτότυπες ιδέες στο μυαλό, σκέφτομαι να δοκιμάσω σύντομα τα "air baths" του Φραγκλίνου.

Τέλος, η πιο διάσημη κυρία της αστυνομικής λογοτεχνίας, η **Βρετανή Αγκάθα Κρίστι,** που τα βιβλία της έχουν μεταφραστεί σε 40 γλώσσες συνήθιζε να γράφει σε διάφορα περίεργα μέρη, συμπεριλαμβανομένης και της μπανιέρας της. Απορίας άξιο είναι πώς γράφοντας μέσα στο μπάνιο της δεν εμπνεύστηκε κάποια σκηνή φόνου στο μπάνιο, σαν αυτή πουείδαμε στην "Ψυχώ" του Χίτσκοκ.

Στοιχεία και φωτογραφίες για το ποστ αυτό άντλησα από την ιστοσελίδα http: //www.neatorama.com . Συγνώμη, που κλείνω βιαστικά το κομμάτι αυτό, αλλά τρέχω να πετάξω τα ρούχα μου, μήπως και μού έρθει η έμπνευση για να γράψω τίποτε καλό.

Οι Ιστορίες Ανήκουν σε Όλους: Αφηγητές, πολλαπλότητες και η άρνηση της πνευματικής ιδιοκτησίας

Λέξεις: Χρίστος
http://nadaparanosotros.blogspot.com

…Έχουν περάσει σχεδόν 2 δεκαετίες από τότε που η «λογοκλοπή» (plagiarism) έπαψε να είναι συνώνυμη της «κλοπής» και έκανε τα πρώτα της βήματα ως το όνομα ενός χαλαρα συνδεδεμένου πνευματικού κινήματος.

Ίσως κάποιοι να θυμούνται τα φεστιβάλ Λογοκλοπής , που έγιναν στο Λονδίνο και το Εδιμβούργο (το 1998 και το 1999). Από τότε είναι πια κοινοτοπία το να δηλώνεις ότι όλες οι νομοθεσίες που αφορούν την πνευματική ιδιοκτησία είναι απαρχαιωμένες και ανεπαρκείς, ότι η κουλτούρα και η πνευματική δημιουργία είναι πάντα συλλογικό προϊόν και διαδικασία. Κάθε λεπτό, αναρίθμητα παραδείγματα εμφανίζονται μπροστά στα μάτια μας, με πιο προφανές την οικονομία του δώρου και την αίσθηση κοινότητας που υποδηλώνονται στην προώθηση ανοιχτών συστημάτων και ελεύθερου λογισμικού.

Και παρόλα αυτά, οι νόμοι που ρυθμίζουν την πνευματική ιδιοκτησία δεν ήταν ποτέ τόσο αυστηροί, κατασταλτικοί και βλακώδεις: Καθημερινά δημιουργούνται διπλώματα ευρεσιτεχνίας για τα πάντα, από κοινές ενέργειες, **όπως το να χρησιμοποιείς έναν φακό για να παίξεις με τη γάτα σου** (US patent #5443036: «μια μέθοδος παρακίνησης γατών προς γυμναστική που συνίσταται στο να κατευθύνεις μια αόρατη ακτίνα που παράγεται από έναν φορητό μηχανισμό παραγωγής λέιζερ στο πάτωμα ή στον τοίχο ή σε άλλη μη ανακλαστική επιφάνεια πλησίον της γάτας και να μετακινείς στη συνέχεια την ακτίνα προκαλώντας έτσι την μετακίνηση του φωτεινού ειδώλου με ένα ακανόνιστο τρόπο, προκαλώντας το ενδιαφέρον της γάτας, ή άλλου ζώου με κυνηγητικό ένστικτο») ως ζώντα είδη που υπήρχαν στον πλανήτη από τις απαρχές του χρόνου. Αυτό δεν είναι παρά μια μορφή πολέμου, του καπιταλισμού ενάντια

μπλογκερζ

στη συλλογική ευφυΐα, της αυτοκρατορίας ενάντια στις πολλαπλότητες, εμάς του τρίτου πλανήτη από τον ήλιο ενάντια στα παράσιτα που καταστρέφουν τη ζωή και το περιβάλλον…

Πιστεύω ότι κάθε πνευματικός δημιουργός πρέπει να αντιπαρατεθεί στο κυρίαρχο καθεστώς της πνευματικής ιδιοκτησίας, ξεκινώντας από την δική του δουλεία.

Μιλώ από την σκοπιά κάποιου που λέει ιστορίες, δουλεύω με άλλους ανθρώπους, γραφούμε μυθιστορήματα χρησιμοποιώντας λέξεις, εικόνες, χρώματα και ήχους που αναπαράγουμε από την καθημερινή μας ζωή, την ιστορία και το τοπίο των μέσων. Μια ολόκληρη ανοιχτή κοινότητα γράφει μαζί μας, υποσυνείδητα ή ημι-συνειδητά. Αυτό ήταν κάτι που πάντοτε συνέβαινε, για κάθε συγγραφέα και κάθε πνευματικό παράγωγο και όχι ένα σημερινό φαινόμενο. Τα επικά ποιήματα του Ομήρου στην πραγματικότητα συνγράφτηκαν από ανώνυμα μέλη αρχαίων κοινωνιών της Μεσογείου. Το Ελισαβετιανό θέατρο ήταν εξολοκλήρου βασισμένο σε διασκευές, παραλλαγές, συλλογικούς αυτοσχεδιασμού και σχόλια από το κοινό. Τα μυθιστορήματα σε συνέχειες του 18ου και 19ου αιώνα (”feuilletons”) ανά-διαμορφώνονταν από τους αναγνώστες των εφημερίδων κατά την συγγραφή τους.

Σήμερα, **η σειρά «Σταρ Τρεκ» και το πνευματικό σύμπαν μας** παρέχουν το καλύτερο παράδειγμα κοινωνικής συνεργασίας στην αφήγηση ιστοριών: Οι οπαδοί (οι λεγόμενοι “Trekkies”) διαρκώς προσθέτουν νέα στοιχεία σε ένα σύμπαν που αποτελείται από μικρο-εργαλεία (gadgets), μυθιστορήματα, ιστοσελίδες, συνέδρια των οπαδών, λεξικά Κλίνγον-Αγγλικών και άλλα. Οι ομάδες οπαδών αλλάζουν τα σενάρια, ψηφίζουν την αποδοχή τους σε αλλαγές στη σειρά κλπ.

Οι αφηγητές ιστοριών (μυθιστοριογράφοι, σεναριογράφοι, συγγραφείς θεατρικών έργων, δημιουργοί σινεμά κλπ) ανα-διαμορφώνουν μύθους, σύνολα από συμβολικές αναφορές μιας κοινότητας, η οποία μπορεί να αποδεχτεί ή να απορρίψει..

Οι αφηγήσεις είναι απαραίτητες σε όλες τις κοινότητες. Ο καθένας αφηγείται ιστορίες - χωρίς αυτές δεν θα γνωρίζαμε το παρελθόν μας και τη σχέση μας με τους άλλους. Δεν θα υπήρχε ποιότητα ζωής, Ωστόσο, ο αφηγητής ιστοριών κάνει την διήγηση ιστοριών την κύρια δουλεία του, μια μορφή «εξειδίκευσης» που είναι τελείως συμπληρωματική στο DIY. Πολλοί άνθρωποι μπορούν να καρφώσουν ένα καρφί σε ένα ξύλο, ωστόσο δεν είναι όλοι μαραγκοί.

Αντί να παριστάνουν τους μεγάλους καλλιτέχνες ή να θάβονται σε άθλιες δουλειές, αντί να γράφουν αυτοαναφορικές αηδίες ή συμβατικά εμπορικά σκουπίδια, αντί να γελοιοποιούνται σε τηλεοπτικές παραγωγές, ή να σπαταλάνε τη ζωή τους γράφοντας τα κείμενα για τέτοιες παραγωγές, οι αφηγητές ιστοριών θα έπρεπε να παίζουν ένα κεντρικό ρόλο στην κοινωνία, αντίστοιχο με αυτόν των “griots” (προφορικοί ιστοριογράφοι) στα αφρικανικά χωριά, των βάρδων στην κελτική κουλτούρα ή των ποιητών του κλασσικού

μπλογκερζ

Link:
http://www.wumingfoundation.com/english/giap/giapdigest11b.html

ελληνικού κόσμου.

Σίγουρα, το να λες ιστορίες είναι μια ιδιαίτερη δουλειά, που μπορεί να φέρει πλεονεκτήματα και προνόμια σε αυτούς που την κάνουν, ωστόσο δεν παύει να είναι δουλειά, το ίδιο ενσωματωμένη στην κοινωνία όπως το να σβήνεις φωτιές, να σκάβεις χωράφια ή να βοηθάς ανθρώπους με αναπηρίες.

Με άλλες λέξεις, η αφήγηση ιστοριών θα έπρεπε να είναι τμήμα από τις «τέχνες και τεχνικές» και όχι της Τέχνης.

Θα έπρεπε να είναι κοινωνικό γεγονός και όχι ναρκισσιστική πρακτική, και δεν αναφέρομαι στο περιεχόμενο, αλλά στον τρόπο σκέψης. Οι αφηγητές ιστοριών θα πρέπει να έχουν συναίσθηση των τόπων, των ανθρώπων και των διαδικασιών από τις οποίες πηγάζει η τέχνη τους. Ανεξάρτητα από το πόσο «πρωτοποριακά», «πειραματικά», η ακόμα και «ακατανόητα» μπορεί να είναι τα έργα τους, όταν οι αφηγητές καταλάβουν ότι τα έργα τους συν-γράφονται από πολλούς άλλους, θα πάψουν να είναι τόσο σολιψιστές και θα γίνουν χρήσιμοι, και στη συνέχεια θα καταφέρουν να βοηθήσουν όλους τους πνευματικούς εργάτες να αμφισβητήσουν την πνευματική ιδιοκτησία…

Απόσπασμα απο το λόγο των Wu Ming στο πάνελ 'Συλλογική Ευφυία", συνέδριο wizard of OZ, Βερολίνο, Οκτώβριος 2001.

Μετάφραση – Χρίστος

Οι Wu Ming (προηγουμένως Luther Blissett) είναι οι συγγραφείς τους Q (Εκκλησιαστής στα ελληνικά) και του 54.

Από το 1996, όλα τα βιβλία τους εκδίδονται με την παρακάτω εισαγωγή:

«The partial or total reproduction of this book, in electronic form or otherwise, is consented to for non-commercial purposes, provided that the original copyright notice and this notice are included and the publisher and source are clearly acknowledged».

Ψηφίστε τα 7 θαύματα του κόσμου

Μπείτε και 'σεις και ψηφίστε τα 7 νέα θαύματα του κόσμου... από αυτά δε λείπει βέβαια η Ακρόπολη... τα υπόλοιπα είναι η Αγία Σοφία, το Taj Mahal, Το Σινικό Τοίχος, Οι πυραμίδες της Γκίζας, Το άγαλμα της Ελευθερίας, ο πύργος του Άιφελ, Τιμπουκτού, Alhambra, Αγκόρ, Η πυραμίδα στο Chichin Itza, Το Άγαλμα του Χριστού, Το Ρωμαϊκό Κολοσσαίο, Αγάλματα στο νησί του Πάσχα, Ναός Kiyomizu, Το Κρεμλίνο και η Κόκκινη Πλατεία, Μάτσου Πίτσου, Κάστρο Neuschwanstein , Πέτρα, Stonehenge, Όπερα του Σίδνεϊ ...έχετε το δικαίωμα να ψηφίστε 7 από αυτά... για βοηθήστε να βγει η Ακρόπολη... Ψηφίστε εδώ:
http://www.new7wonders.com/index.php?id=315&L=10

Λέξεις: Stefanos
http://topapei.blogspot.com

ga
y&
le
sb
ian

Λέξεις: Erva Cidreira
http://www.gaynewsingreek.blogspot.com

Είχαν την ίδια ερωμένη

MERCEDES DE ACOSTA

Δυο «ιερά τέρατα» του παγκόσμιου κινηματογράφου, η Γκρέτα Γκάρμπο και η Μάρλεν Ντίτριχ – αλλά και η Ισιδώρα Ντάνκαν και η αδελφή του Φρεντ Αστέρ – υπήρξαν ερωτευμένες με την ίδια γυναίκα με τη Μερσέντες ντε Ακόστα. Στις αρχές του 2000, η δημοσιοποίηση των επιστολών που αντάλλαξε η τελευταία με τη Σουηδέζα ηθοποιό προκάλεσε θύελλα συζητήσεων και επανέφερε στο προσκήνιο τη θυελλώδη ζωή της.

Η Μερσέντες ντα Ακόστα γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη το 1893. Ήταν η όγδοη και τελευταία κόρη μιας ευκατάστατης ισπανικής καταγωγής οικογένειας, εγκατεστημένης στην Κούβα. Η μητέρα της, που περίμενε τον πολυπόθητο γιο, ξεπέρασε την απογοήτευσή της φωνάζοντας τη μικρή Ραφαέλ και ανατρέφοντάς την σαν αγόρι, με τη συμμετοχή ολόκληρης της οικογένειας σ' αυτό το παιχνίδι.

Ωστόσο, επτά χρόνια αργότερα, συνέβη η τραγωδία. Σ' έναν παιδικό τσακωμό, ένα αγοράκι της φώναξε κατάμουτρα: **«Αν είσαι αγόρι και δεν έχεις "αυτό", είσαι παραμορφωμένο!»** Την ίδια στιγμή ο παιδικός της κόσμος κατέρρευσε! Η οικογένεια όμως τη λάτρευε κι έτσι το περιστατικό «καταχωνιάστηκε» στο ασυνείδητο του μικρού κοριτσιού.

Η μεγαλύτερη αδελφή της, η Ρίτα, παντρεμένη με τον Φίλιπ Λίντινγκ, εραστή της Μάτα Χάρι, της γνώρισε τον Ροντέν, τον Μπεργκσόν, τον Ντ' Ανούντσιο, την Έντιθ Γουόρτον, τη Σάρα Μπερνάρ, τον Χαλίλ Γκιμπράν, μεταξύ πολλών άλλων διάσημων που σύχναζαν στο αξιοζήλευτο σαλόνι της. Κι ήταν ο Χαλίλ Γκιμπράν που θα την οδηγήσει να αμφισβητήσει, στην εφηβεία της, τον καθολικισμό της! Η γνωριμία τους θ' αποτελέσει μια πνευματική περιπέτεια που χρόνια αργότερα θα τη

φέρει στην Ινδία, όπου θα γνωρίσει τον γκουρού Ραμάνα Μαρχάσι. Στην αυτοβιογραφία της θα περιγράψει τις τρεις σημαντικότερες ημέρες της ζωής της κοντά του: ***«Πρέπει ν' ακολουθείς το "εγώ" σου. Δεν υπάρχει τίποτε και κανείς άλλος ν' ακολουθήσεις»*** της είπε και βάζοντας το δεξί του χέρι στην καρδιά της, συνέχισε: «Εδώ βρίσκεται η καρδιά, η πνευματική καρδιά! Βρες το "εγώ" σου στην πραγματική καρδιά!» Και η Μερσέντες θα ξεκινήσει την αναζήτηση, ερωτευόμενη το 1917 τη δεκαεξάχρονη τότε Ισιδώρα Ντάνκαν.

Ένας έρωτας που συνεχίστηκε σαν προστασία και οικονομική βοήθεια μέχρι τον τραγικό θάνατο της Ισιδώρας από την πιασμένη στη ρόδα μιας Μπουγκάτι εσάρπα της. Από την εποχή αυτή διασώζεται ένα ποίημα της θεϊκής χορεύτριας για τη Μερσέντες: «Κορμί λεπτό, χέρια απαλά και άσπρα / στην υπηρεσία της ηδονής μου / δυο λουλουδιασμένα στήθη / στρογγυλά και γλυκά / προσκαλούν το πεινασμένο μου στόμα να φάει / απ' όπου δυο ρόδινες στητές ρώγες / ζητούν από τη διψασμένη μου ψυχή να πιει / κι ακόμα πιο κάτω ένας μυστικός τόπος / όπου θα 'θελα να κρύψω το πρόσωπό μου / τα φιλιά μου σαν ένα σμήνος από μέλισσες / θα ανοίξουν δρόμο / ανάμεσα στους μηρούς σου / και θα ρουφήξουν μέλι από τα χείλη σου / ενώ εγώ θα αγκαλιάζω τους λεπτούς γοφούς σου».

Τι ήταν αυτό που διέθετε η Μερσέντες και προκάλεσε τόσα πάθη; Το ύψος της ήταν μόλις 1,57. Αδύνατη, με μεγάλα εντυπωσιακά μαύρα μάτια και εξέχοντα ζυγωματικά, με μαύρα μαλλιά γυαλισμένα με μπριγιαντίνη, σχεδόν πάντα ντυμένη στα μαύρα, φορώντας καπέλο και μ9α μακριά κάπα από την οποία μόλις φαίνονταν οι αγκράφες των παπουτσιών της, η Μερσέντες τραβούσε την προσοχή σε κάθε εμφάνισή της. **Κάποιος σήμερα, κοιτάζοντας τις φωτογραφίες της, ίσως να μην καταλάβει τι ήταν αυτό το τόσος ιδιαίτερο που είχε!** Όμως, απ' ό,τι λέγεται, ήταν αρκετό να την ακούσει κάποιος να δηλώνει «μπορώ να αρπάξω τη γυναίκα οποιουδήποτε άνδρα», για να συνειδητοποιήσει την ισχυρή προσωπικότητά της. Την ίδια εποχή θα ξεκινήσει τη σχέση της με τη Ναζίμοβα, διάσημη Ρωσίδα ηθοποιό που μόλις είχε φθέσει στην Αμερική με σκοπό να κατακτήσει το Μπρόντγουεϊ. Κοντά της θα βυθιστεί στη ρωσική κουλτούρα, θα μυηθεί στον κόσμο του Ντοστογιέφσκι, του Τολστόι, του Γκόγκολ και του Πούσκιν.

Όμως, η πίεση της μητέρας της θα την αναγκάσει το 1920 να παντρευτεί συμβατικά τον Αμπραάμ Πουλ, γόνο πλούσιας οικογένειας του Σιγκάγου. Σε αντίθεση με την ισχύουσα αμερικανική παράδοση, τα

15 χρόνια που κράτησε αυτός ο γάμος, η Μερσέντες θ' αρνηθεί να αποκαλείται κυρία Πουλ. Μάλιστα, αμέσως μετά την τελετή, φεύγει για ένα μακρύ ταξίδι στην Ευρώπη με την έξαλλη από ζήλια ερωμένη της ηθοποιό Έβα Λεγκαλιέν.

Είναι σ' αυτό το ταξίδι, στη ρεσεψιόν του περίφημου ξενοδοχείου Pera Palace, που θα ανταλλάξει την πρώτη φευγαλέα ματιά με την πιο εντυπωσιακή γυναίκα που έχουν δει ποτέ τα μάτια της. Από τους αριστοκρατικούς της τρόπους φαντάζεται ότι είναι Ρωσίδα πριγκίπισσα, αλλά ο ρεσεψιονίστ το διαψεύδει. Δεν θυμάται το όνομα της, «αλλά σίγουρα πρόκειται για μια νεαρή Σουηδέζα ηθοποιό», της λέει.

Ναι, είναι η Γκρέτα Γκάρμπο! Θα χρειαστεί να περάσουν εννιά ολόκληρα χρόνια πριν της δοθεί η ευκαιρία να τη γνωρίσει από κοντά σ' ένα πάρτι στη Σάντα Μόνικα, στο σπίτι της σεναριογράφου Σάλκα Βέρτελ. Η Μερσέντες είναι καλεσμένη ως σεναριογράφος του Χόλυγουντ. Είναι ένα πάρτι στους αντίποδες της τυπικής χολιγουντιανής ανοησίας και κακογουστιάς, που καθόλου δεν αντέχει. Όπως σημειώνει στην αυτοβιογραφία της **«Εδώ βρίσκεται η καρδιά»,** όταν έδωσαν οι δυο τους τα χέρια και της χαμογέλασε, αισθάνθηκε ότι την ήξερε όλη της τη ζωή, σε πολλές προηγούμενες μετενσαρκώσεις της. Η εικοσιεξάχρονη τότε Γκάρμπο προσέχει ένα βραχιόλι που φοράει η Μερσέντες. «Το αγόρασα στο Βερολίνο για σένα» της απαντάει εκείνη, ενώ το βγάζει και της το χαρίζει.

Είμαστε στους πρώτους μήνες του 1931 και η Μερσέντες, 38 χρόνων, έμπειρη σε σαπφικούς έρωτες, απσίγνωστη στους ομοφυλοφιλικούς κύκλους της Νέας Υόρκης των τρελών χρόνων του Μεσοπολέμου, νιώθει ότι ερωτεύεται για πρώτη φορά έτσι ασυγκράτητα. Όταν η Γκάρμπο θα της προτείνει να περάσουν μαζί 6 εβδομάδες στο νησί της ασημένιας λίμνης στη Σιέρα Νεβάδα, θα είναι γι' αυτήν η απόλυτη ευτυχία. Θα γράψει: «Πώς να περιγράψεις 6 μαγευτικές εβδομάδες… Έξι τέλειες εβομάδες μέσα σε μια ολόκληρη ζωή… κι όλο αυτό τον καιρό ούτε μια στιγμή δυσαρμονίας ανάμεσα στην Γκρέτα κι εμένα… 6 εβδομάδες που πέρασαν σαν 6 λεπτά». **Ωστόσο, από αυτές τις διακοπές το μόνο που έχει μείνει για την …ιστορία και την περιέργεια μας είναι κάποιες γυμνόστηθες φωτογραφίες της Γκάρμπο και οι υπαινιγμοί της Μερσέντες για μια θυελλώδη ερωτική σχέση.** Υπαινιγμοί που διέψευσε η Γκάρμπο και αμφισβήτησαν πολλοί κοινοί τους φίλοι. Παρ' όλα αυτά, η Άλις Μπ. Τόκλας, ερωτική σύντροφος της Γερτρούδης Στάιν και μέντορας της «χαμένης γενιάς», έγραψε στην Ανίτα Λος: «Κάποια μέρα, κάποια μου είπε ότι δεν θα έπρεπε να παίρνουμε στα ελαφρά τη Μερσέντες. Στο τέλος-τέλος είχε στην αγκαλιά της τις δυο πιο σημαντικές γυναίκες της Αμερικής, την Γκρέτα Γκάρμπο και τη Μάρλεν Ντίτριχ!»

Γιατί είναι γεγονός που δεν χωράει την παραμικρή αμφιβολία! Όταν η Γκάρμπο το καλοκαίρι του 1932 φεύγει στη Σουηδία, αδιαφορώντας για το ότι αφήνει πίσω της μόνη κι απελπισμένη τη Μερσέντες, εκείνη θα βρει παρηγοριά στην αγκαλιά της Μάρλεν Ντίτριχ, με πρωτοβουλία μάλιστα

της μοιραίας ηθοποιού. Η Μάρλεν Ντίτριχ, τρελά ερωτευμένη με τη Μερσέντες, γεμίζει το σπίτι της δεύτερης με λουλούδια και δηλώνει στα γράμματά της: **«Τρελά και παθιασμένα ερωτευμένη μαζί σου».** «Μη λες ποτέ “για πάντα”, γιατί στον έρωτα είναι βλασφημία», της παραπονιέται σ’ ένα γράμμα της η Μερσέντες. Και πράγματι, 9 μήνες μετά, η Μάρλεν αναγκάζεται να φύγει στην Ευρώπη, μένοντας όμως για πάντα μια καλή και πιστή φίλη της ερωμένης της.

Ακριβώς ό,τι δεν υπήρξε η Γκάρμπο, η οποία διατήρησε για χρόνια με τη Μερσέντες μια φιλία, με τα πάνω και τα κάτω της, κρατώντας όμως τις αποστάσεις και καθορίζοντας αυτή τους κανόνες. Ψυχρή και υπεροπτική, μέχρις ότου διακόψει οριστικά το 1960, όταν δημοσιεύεται η αυτοβιογραφία της Μερσέντες. Λέγεται, μάλιστα, ότι όταν έπειτα από χρόνια η Μερσέντες τής έστειλε ένα χριστουγεννιάτικο καλάθι με ποτά, η Γκάρμπο κράτησε μόνο ένα μπουκάλι βότκα κι επέστρεψε τα υπόλοιπα χωρίς καν ένα ευχαριστήριο σημείωμα.

Φυσικά, στη ζωή της Μερσέντες υπήρξαν και πολλές άλλες ερωμένες, όπως η Αντέλ Αστέρ, αδελφή του Φρεντ, υπήρξαν φίλοι της σπουδαίες προσωπικότητες, όπως ο Πικάσο, ο Έλιοτ, ο Στραβίνσκι, ο Τοσκανίνι, ο Κοκτό, ο Χάξλεϊ, ο Πάουντ, ο Νιζίνσκι, ο Ντιαγκίλεφ, ο Ματίς. Όμως στη ζωή της υπήρξε και το συγγραφικό της έργο, τόσο περίεργα λυρικό και δραματικό χωρίς ίχνος μοντερνισμού, αλλά και τόσο γυναικείο, γεμάτο ευφυΐα και τόλμη.

Παρ’ όλα αυτά, ιδιαίτερα μετά το ’60, η ζωή της άρχισε να γλιστράει στην ανωνυμία, κάτι που η ίδια πάλεψε με νύχια και με δόντια για να το αποφύγει. Τελευταίος περιστασιακός φίλος της, ο Άντι Γουόρχολ. Πέθανε στη Νέα Υόρκη το 1968, μάλλον μόνη και μάλλον φτωχή.

Την αλληλογραφία της με την Γκάρμπο την κληροδότησε στο μουσείο Rosenbach της Φιλαδέλφειας, με τον όρο να ανοιχθεί 10 χρόνια μετά τον θάνατο της Γκάρμπο. Οι 55 επιστολές, οι 14 κάρτες και τα 10 τηλεγραφήματα δόθηκαν στη δημοσιότητα στις αρχές του 2000, χωρίς να καταφέρουν να ρίξουν το άπλετο φως που όλοι περίμεναν στην τόσο αμφιλεγόμενη σχέση τους και χωρίς να κατορθώσουν να λύσουν το αίνιγμα της σεξουαλικότητας της Γκάρμπο. Διότι η Γκάρμπο, μια γυναίκα που δεν ήθελε με τίποτε να μάθουν οι άλλοι την προσωπική της ζωή, δεν θα έγραφε ποτέ σε γράμματα σκέψεις και συναισθήματα που θα την …εξέθεταν με τη δημοσιοποίησή τους. Μένουν μόνο τα γράμματα της Μερσέντες που αντάλλαξε με τη Ντίτριχ – στα οποία η Μάρλεν την παρηγορούσε για το τέλος της σχέσης της με την Γκάρμπο – ως έμμεσες αναφορές για τη σχέση των δυο γυναικών.

Ωστόσο, γεννημένη στα τέλη του 19ου αιώνα η Μερσέντες ντε Ακόστα κατάφερε να σημαδέψει με τη ζωή και το όνομά της τον πρώτο χρόνο και του 21ου αιώνα.

φ
αν
τά
ιμ

Λέξεις: Chaca-Khan
http://arxediamedia.blogspot.com

Χρώμα Vs Βρώμα (How to Why not)

Η θέα από την κρεβατοκάμαρά μου είναι αυτή :

Αρκετά απογοητευτική...
Αποφάσισα να πάρω δραστικά μέτρα και συγκεκριμένα: ένα κουτί χρώμα, σελοτέιπ, μία σύριγγα κι ένα αυγό.

Βήμα 1: κολλάς ένα μικρό κομμάτι σελοτέιπ στο αυγό

Βήμα 2: Τρυπάς με τη σύριγγα την επιφάνεια που είναι καλυμμένη με το σελοτέιπ και ρουφάς το περιεχόμενο του αυγού μέχρι να μείνει μόνο το τσόφλι (αλλά ακέραιο)

> [στη δική μου περίπτωση η αλήθεια είναι ότι δυσκολεύτηκα λίγο και γι' αυτό χρειάστηκε να αυτοσχεδιάσω κάνοντας κι άλλη μια τρύπα πιο μεγάλη ώστε να χυθεί ο κρόκος που μπούκωνε τη σύριγγα. τέλοσπάντων, θα βρεις κ συ μόνος σου την άκρη]

Βήμα 3: Αδειάζεις λίγη μπογιά σ' ένα πλαστικό ποτήρι και την ανακατεύεις προσθέτοντας και λίγο οινόπνευμα για να αραιώσει και να γίνει από παχύρευστη-->υγρή

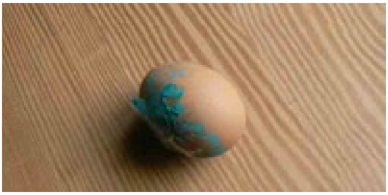
Βήμα 4: Αφαιρείς (τουλάχιστον από τη μία τρύπα) το σελοτέιπ και αφού γεμίσεις τη σύριγγά σου με χρώμα, το αδειάζεις στο άδειο αυγό (μπορεί να χρειαστεί να βγάλεις τη βελόνα όπως συνέβη και σε μένα και να το αδειάσεις κατευθείαν από το πλαστικό της σύριγγας [πιο χοντρό]. Αυτό μάλλον σημαίνει ότι σκαλίζεις λίγο την τρυπούλα για να μεγαλώσει και να χωρέσει το στόμιο του πλαστικού της σύριγγας). Επαναλαμβάνεις μέχρι να γεμίσεις το αυγό.

Βήμα 5: Καθαρίζεις με χαρτί κουζίνας το αυγό (το σελοτέιπ κολλάει σε στεγνές επιφάνειες: keep that in mind για όλη τη διαδικασία) και κλείνεις την τρύπα με σελοτέιπ (2-3) χωρίς όμως να τυλίγεις το αυγό γύρω-γύρω, μόνο την ευρύτερη περιοχή της τρύπας.

φ
αν
τά
ιμ

Τώρα έχεις στα χέρια σου κάτι τέτοιο (επίσης και λίγη μπογιά):

Μάλλον δε χρειάζεται να αναλύσουμε το βήμα 6. Αν ο στόχος σου είναι να χρωματίσεις λίγο τη βρώμικη, τσιμεντένια και μίζερη θέα της πόλης ή του σπιτιού σου, μάλλον θα το γνωρίζεις (να μη σου πω ότι όλο αυτό έγινε μόνο και μόνο για το βίωμα του ενός δευτερολέπτου που διαρκεί το 6ο βήμα). Αν είσαι καλό παιδί (που γιατί να μην είσαι) μπορείς να σκεφτείς και να λάβεις υπόψιν σου το αν η τέλεση του βήματος 6 θα καταπατήσει τα δικαιώματα κάποιου συνανθρώπου σου στην ιδιοκτησία ή στην καθαριότητα ενός χώρου που έχει μια συγκεκριμένη χρήση και αυτό θα προσέβαλλε την αισθητική του.

Το δικαίωμα στη διατήρηση της μιζέριας ή το δικαίωμα της συνήθειας δεν νοούνται ως τέτοια κι έτσι στην περίπτωση που δεν τα λάβεις υπόψιν σου σαν κινητηριακό παράγοντα μπορείς ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ να τα αγνοήσεις και να προχωρήσεις ευθύς αμέσως στο πολυπόθητο

Βήμα 6: Μπορεί ακόμα να είναι λίγο νωρίς για να μιλάμε για επιτυχία, αλλά σίγουρα με 3-4 αυγά επιπλέον (και ειδικά διαφορετικών μεταξύ τους χρωμάτων) μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι στο τέλος θα πανηγυρίσουμε

Το arxediaMEDIA θα χαρεί να λάβει νέες πριν->μετά εικόνες, χρήσιμες συμβουλές

και πληροφορίες για την κατασκευή των βομβών χρώματος ή καλύτερα σχόλια που να ισοδυναμούν με αιτήματα οργάνωσης μιας παρέας για ηλιόλουστες σαββατιάτικες βόλτες στην πόλη παρέα με τα αυγά της. Επίσης και φωτό από πιθανούς στόχους.

Feel free να διακινήσετε την ιδέα και να βοηθήσετε έτσι στη διάδοσή της και κυρίως σε μια πιθανή πιο οργανωμένη προσπάθεια που στόχο δε θα έχει απλά τη θέα από τις κρεβατοκάμαρες αλλά κάτι πιο διασκεδαστικό και με μεγαλύτερη αξία...

* την ιδέα την έκλεψα όταν πριν από κάποια χρόνια έτυχε να βρεθώ σε κάποια διαδήλωση στις Βρυξέλλες όπου κάποια ομάδα προέταξε σε όλους τους υπόλοιπους συμμετέχοντες μεγάλες καρτέλες με αμέτρητα χρωματιστά αυγά για να στολίσουν με αυτά τη φυλακή μπροστά από την οποία στεκόμασταν με αίτημα να μην κρατούνται για τόσους μήνες οι λαθρομετανάστες μέχρι να απελαθούν ή να τους δοθεί άσυλο. Πανέξυπνο και πανειρηνικό (αν και ροζ έγιναν και μερικοί μπάτσοι αλλά μάλλον αυτό είναι ακόμα πιο ειρηνικό).

φ
αν
τά
ιμ

Λέξεις: Pascal
http://reporjazz.wordpress.com

Η τσούλα
και πώς να την αναγνωρίσετε

Αν το μυαλό των αντρών έπαιρνε τις μισές στροφές από τις στροφές που παίρνει το μυαλό μιας τσούλας για να πείσει -εαυτόν και αλλήλους- ότι δεν είναι τσούλα, θα είχαμε παγκόσμια ειρήνη.

Το γιατί μια γυναίκα δεν θέλει με τίποτα να "στιγματιστεί" ως τσούλα (εξαιρουμένων περιπτώσεων όπως παρισχιλτόν, λινσειλοάν και μαριγούλα- η τελευταία είναι reference στο λυκειακό μου παρελθόν) δεν είναι μόνο θέμα ηθικών κανόνων και επιταγών τους σύγχρονου κοινωνικού γίγνεσθαι και φαίνεσθαι (καρasic).
Γνωρίζει, έστω και υποσυνείδητως, ότι όσο πιο δυσεύρετο είναι ένα προϊόν, τόσο μεγαλύτερη αξία έχει. Αν είναι γνωστόν, στην ίδια και τους άλλους, ότι σερβίρει το αιδοίο της ανά τρία σφηνάκια, δυο χαμουρόλογα και ένα χουφτοκώλιασμα, απαξιώνεται.
Το πρόβλημα λοιπόν είναι το πώς εντοπίζουμε τις τσούλες. Γιατί να τις εντοπίσουμε να μου πείτε;

Μα για να μην μπούμε καν στον πειρασμό και τη σκέψη να τη δούμε πιο σοβαρά από αυτό που είναι και χαλάσουμε εκτός από σπέρμα, σκέψη και χρόνο.

Παραθέτω λοιπόν μερικά χαρακτηριστικά της τσούλας για να την αναγνωρίζετε πιο εύκολα:

- Η τσούλα έχει δυο χέρια και δυο πόδια
- Η τσούλα έχει γεννηθεί από μπαμπά και μαμά
- Η τσούλα μπορεί να είναι και ξανθιά και μελαχρινή και ψηλή και κοντή. Οτιδήποτε.
- Η τσούλα κάνει οποιοδήποτε επάγγελμα- από θυρωρός μέχρι διευθυντής.
- Η τσούλα μπορεί να ψηφίσει και Πασόκ και ΝΔ και Κουκουέ και ΣΥΝ και ΛΑΟΣ και οτιδήποτε.

Ωστόσο, η τσούλα μπορεί να μην είναι καν άνθρωπος. Αλλά ιδεολογία/ ιδέα. Η οποία μεταμορφώνεται, ξεχειλώνει, προσαρμόζεται και βεντουζάρει. Ζει και αναπαράγεται, κρύβοντας το πραγματικό της πρόσωπο και τάζοντας πίστη και αφοσίωση.
Την πηδάνε όλοι, κατά συρροή και εξακολούθηση.
Και στο τέλος, αν είναι τυχερή, θα νυμφευθεί το κεφάλαιο. Αν όχι, θα καταλήξει μονίμως στο πεζοδρόμιο.

Δεν κάνουν όλες για μόνιμη σχέση. Δυστυχώς. Άσε που μπορεί να μπλέξεις και με τους ιδεολογικούς νταβατζήδες.

φ
αν
τά
ιμ

Λέξεις: Tolisbak
http://tolisbak.blogspot.com

Μεγάλες Αλήθειες

- Προσπαθώ να βγω από το **ψυχολογικό αδιέξοδο**, αλλά δε μπορώ να θυμηθώ από πού μπήκα.
- Διασκέδαση είναι η τέχνη να κουράζεσαι τις ώρες της ανάπαυσης.
- Η πείρα είναι μια χτένα που την αποχτάς όταν είσαι πια φαλακρός!
- Δημοκρατία είναι 4 λύκοι και 1 πρόβατο να ψηφίζουν για φαγητό
- Αυτοί που κάνουν πως ξέρουν τα πάντα εκνευρίζουν εμάς που τα ξέρουμε
- Το καλύτερο **φάρμακο για το βήχα** είναι η φασολάδα. Μετά θα φοβάσαι να βήξεις
-Η τεχνητή νοημοσύνη δεν μπορεί να κερδίσει τη φυσική ηλιθιότητα
- Αν ο πατέρας σου είναι φτωχός φταίει η μοίρα σου.
- Αν ο πεθερός σου είναι φτωχός φταίει η βλακεία σου!
- Η ζωή χωρίζεται σε τρεις φάσεις: Επανάσταση, περισυλλογή, τηλεόραση.
- Ξεκινάς ν' αλλάξεις τον κόσμο και καταλήγεις να αλλάζεις κανάλια.
- Τη γυναίκα μου πάνω απ' όλα. Όλες τις άλλες από κάτω
- Μεγαλοφυΐα είναι κάποιος που σε μια παραλία γυμνιστών μπορεί να θυμάται φάτσες
- ΜΗΝ κάνετε έρωτα στο κήπο...
- Η αγάπη μπορεί να είναι τυφλή, οι γείτονες όμως ΟΧΙ!!!!
- Ακόμα και μία κοινωνία ηλιθίων είναι ταξική.
- Έτσι ένας ηλίθιος πλούσιος είναι απλά πλούσιος ενώ ένας ηλίθιος φτωχός είναι απλά ηλίθιος.
- Η τύχη χτυπάει την πόρτα σου μόνο μια φορά, αλλά η ατυχία έχει πολύ μεγαλύτερη υπομονή
- Τα ωραιότερα πράγματα στη ζωή είναι ή ανήθικα ή παράνομα ή παχαίνουν

- Έχω διαβάσει τόσα πολλά γύρω από τους κινδύνους του ποτού και του τσιγάρου, που **αποφάσισα να κόψω το διάβασμα.**
- Η φιλοδοξία είναι το τελευταίο καταφύγιο της αποτυχίας.

Πρόταση για (τηλεοπτικούς) δημοσιογράφους

Η πρόταση είναι απλή. Όπως σε όλες τις υπηρεσίες γυρεύουν ποινικό μητρώο και απολυτήριο στρατού προκειμένου να σε προσλάβουν και το κάνουν βέβαια για ευνόητους λόγους, το ίδιο να εφαρμόζεται και στα τηλεοπτικά κανάλια. Για ευνόητους λόγους. Αλλά βέβαια, για ευνόητους λόγους, τέτοιες προτάσεις ενοχλούν.

Από: http://ermis-ermis.blogspot.com

φ
αν
τά
ιμ

Λέξεις: Xaplas
http://xaplas.wordpress.com

Ποιος την έχει μεγαλύτερη;

…Την δόξα εννοώ!
Αμέσως να αρχίσετε τις πονηρές σκέψεις. Σήμερα ανήμερα του υπαίθριου πανηγυρισμού της «Καθαρής Δευτέρας» (όπως αναφέρει και η Βικιπαίδεια) όλοι οι Έλληνες έσπευσαν να ανταγωνιστούν τους συμπολίτες τους στο "ποιος την έχει μεγαλύτερη". Και εξηγώ:

Τα γεγονότα καταγράφονται με τη χρονολογική σειρά που εμφανίστηκαν στις ειδήσεις

- Η αρχή έγινε με έναν αρτοποιό στα Χανιά, που του είχαν περισσέψει μερικά κιλά αλεύρι και περίπου 2,5 ώρες από τη ζωή του, οπότε μην έχοντας τι να κάνει αποφάσισε με μια παρέα να φτιάξει -τι άλλο- μια λαγάνα. Η καημένη, με τόσο αλεύρι και προζύμι που της στούμπωσαν έγινε 50 κιλά, και σαν να μην έφτανε αυτό κατέληξε και φάτσα-κάρτα στη βιτρίνα του μαγαζιού να την βλέπουν οι περαστικοί και να τους τρέχουν τα σάλια. Πάνω από 20 άτομα τραυματίστηκαν από πτώση στο ολισθηρό -από τα σάλια- πεζοδρόμιο καθώς ο ιδιοκτήτης του φούρνου

δεν είχε τοποθετήσει ειδική πινακίδα με σήμανση "Κόσιον, γουέτ φλόρ". Μετά από όλα αυτά τα περιστατικά η αστυνομία αναγκάστηκε να κατασχέσει την λαγάνα και να οδηγήσει τον αρτοποιό στο αυτόφορο. Σημείωση: Η λαγάνα ακόμα αγνοείται.

- Βλέποντας το περιστατικό στην τηλεόρασή του ένας άλλος αρτοποιός στην Θεσσαλονίκη (αφήνω σε εσάς να υπολογίσετε την διαφορά ώρας που έχουν τα Χανιά με τη Θεσσαλονίκη, είναι μεγάλη η άτιμη η Ελλαδάρα μας), δεν ανέχτηκε τέτοια προσβολή από τον συνάδελφό του, οπότε έβαλε μπρος με όσους εργάτες είχε -φήμες λένε ότι έφερε λαθραία και αλλοδαπούς για βοήθεια- και κατάφερε μέσα σε λίγα

λεπτά να φτιάξει μια λαγάνα 50 μέτρων. Φαίνεται το "50″ του άρεσε σαν νούμερο! Φώναξε ύστερα εκπρόσωπους από το βιβλίο Γκίνες για να επιβεβαιώσουν το ρεκόρ. Περιμένοντας να έρθουν οι Γκινεσάδες, οι εργάτες απαίτησαν να πληρωθούν για την σκληρή δουλειά τους. Το αφεντικό είχε ξοδέψει όλα τα λεφτά στο τηλεφώνημα στο Γκίνες -έχουν ανεβεί και οι άτιμες χρεώσεις του πΟΤΕ για διεθνείς κλήσεις, δεν ξέρει και το Skype-, οπότε οι εργάτες πεινασμένοι όπως ήταν αρπάζουν την λαγάνα, από μια γωνία ο καθένας και οι υπόλοιποι από κάτω -ήταν βαριά η πουτάνα- και το βάζουν στα πόδια. Για κακή τους τύχη συνελλήφθησαν λίγο έξω

φ
αν
τά
ιμ

από την Θεσ/νίκη στο πλάι του δρόμου με κάτι κοιλιές μέχρι απέναντι. Είχαν επιχειρήσει να εξαφανίσουν τα ενοχοποιητικά στοιχεία!! Η Σήμανση κατάφερε να βρει ένα σουσάμι στα γένια του ενός το οποίο πιστοποιήθηκε με την μέθοδο του LNA (lagana-nucleic acid) ότι προήρθε από την κλεμμένη λαγάνα. Οι Γκινεσάδες ήταν καθοδών οπότε έπρεπε να γίνει κάτι. Τι όμως;

- Την εξέλιξη της κατάστασης παρακολουθούσε από κοντά ο σούπερ-υπέρ-νομάρχης της Θεσσαλονίκης Ψωμιάδης. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος είχε φτιάξει έναν τιτανομεγιστογιγαντοτεράστιο χαρταετό 30τμ, από την Κυριακή τον είχε έτοιμο, με σκοπό να ανέβει πάνω του και να κάνει τον γύρο της Θεσ/νίκης σε 80 sec. Ο κατάσκοπος που είχε όμως στην ΕΜΥ τον ενημέρωσε ότι δεν θα είχε ο άνεμος την κατάλληλη ένταση που χρειαζόταν, δηλαδή τα 5,67 μποφόρ με κατεύθυνση νοτιοανατολικά με ολίγον από βόρεια. Είχε αποφασίσει να μην τον σηκώσει σήμερα, αλλά βλέποντας την αποτυχία του συμπατριώτη του αρτοποιού έβαλε μπρος

το επικίνδυνο επιχείρημα. Για αυτό, επιστράτευσε ένα αντιτορπιλικό του Πολεμικού Ναυτικού για να τον τραβήξει μαζί με τον χαρταετό. Καθοδικά κρύα ρεύματα του Θερμαϊκού δεν έκαναν δυνατή την πτήση με αποτέλεσμα ο Ψωμιάδης να σκάσει με την κοιλιά στα ζεστά νερά του παγωμένου Θερμαϊκού. Οι Γκινεσάδες αποχώρησαν με φανερή απογοήτευση στα πρόσωπά τους.

- Ο πανταχού παρών Νικήτας ο Κακλαμάνης, γέλαγε τρίβοντας τα χέρια του χαιρέκακα από το λόφο του Φιλοπάππου. Για ακόμη ένα χρόνο ο Ψωμιάδης δεν είχε καταφέρει να σηκώσει το χαρταετό του ψηλά. Οι φίλαθλοι του δήμαρχου Αθηνών χειροκροτούσαν όση ώρα ήταν εκείνος στον λόφο, περίπου 30 λεπτά δηλαδή. Ο χρόνος ήταν τόσο λίγος

διότι, πώς να το κάνουμε έχει και άλλους λόφους η Αθήνα που περιμένουν να τους επισκεφθεί και αυτούς μια φορά το χρόνο ο δήμαρχος. Για τα καθιερωμένα Κούλουμα, αναγκάστηκε ο δήμαρχος να δοκιμάσει από όλους τους ψηφοφόρους του λαγάνα, ταραμοσαλάτα, χταποδάκι με κοφτό μακαρονάκι και σπιτικό χαλβά. Σκάνδαλο προέκυψε όταν παπαράτσι τον φωτογράφισε να τρώει στο αυτοκίνητο που τον μετέφερε λαγάνα με φέτα, σπάζοντας έτσι το έθιμο, και την έναρξη της μεγάλης τεσσαρακοστής! Ο δήμαρχος αναγκάστηκε να παραιτηθεί ζητώντας άφεση αμαρτιών από τον Χριστόδουλο τον οποίο διέκοψε από το σαρακοστιανό του γεύμα με 50 πιάτα.

Άντε
και καλή σαρακοστή…

φ
αν
τά
ιμ

Παρτούζα μουσικής φύσεως

Κάθομαι στον καναπέ ξαπλωτός, μαλακός, και γύρω μου είναι μια ωραία παρέα. Τρεις κοπέλες και δεν ξέρω καμία. Καθόλου άσχημα, έχω όλο το χρόνο να τις μάθω. Μέχρι εδώ όλα φαίνονται να βαίνουν καλώς, όμως… δεν είμαστε εκεί για να κάνουμε παρτούζα…

Ψέμματα. Είμαστε εκεί για να κάνουμε παρτούζα αλλά μουσικής φύσεως. Ένα φύλλο με στίχους κάνει τον γύρο. Έχει τρία κουπλέ αλλά κανένα ρεφρέν. Γυρίζει και εντελώς τυχαία η πρώτη κοπέλα παίρνει την πρώτη στροφή, η δεύτερη την δεύτερη, εγώ την τρίτη και η τέταρτη τον πούλο. Μάλλον θα την βάλουμε στο ρεφρέν αν το φτιάξουμε ποτέ.

Για κάποιο λόγο μου έτυχαν οι καλύτεροι στίχοι. Μου ρίξαν οι άλλες δύο ένα βλέμμα φθόνου μεταξύ σοβαρού και αστείου. Η μία κοπέλα είναι μια γνωστή σε όλους blogger. Ειδικά αυτή είχε ένα θέμα μαζί μου. Φαινόταν να με αντιπαθεί. Περίεργο το κλίμα, μαζέψαμε τα ποτήρια με τα ποτά που πίναμε και τα πήγαμε στην κουζίνα.

Κατά τη διάρκεια της όλης σύναξης εγώ έλεγα κρύα αστεία. Δεν γελούσαν πολύ, μόνο εγώ τα έβρισκα αστεία. Αυτό γίνεται πολύ συχνά, πρέπει να το προσέξω σκέφτηκα. Σκεφτόμουν και άλλα πράγματα. Τι δουλειά έχω εδώ; Ποιες είναι αυτές οι γυναίκες; Γιατί δεν κάνουμε σεξ; Γιατί έχει τόση ζέστη ενώ είναι χειμώνας; Γιατί…

Α! Βουαλά! Ονειρεύομαι, τέλεια, κι αυτή η σκάλα που βλέπω τόση ώρα έχω την εντύπωση ότι οδηγεί σε μια εσωτερική πισίνα. Ανεβαίνω την σκάλα και βλέπω ένα τεράστιο ξυπνητήρι που χτυπάει με πάθος. Καλημέρα!

Λέξεις: Lexx
http://www.akrovates.com/goriana

Μυστικά για πετυχημένο διάλογο

1. Δε λέμε ίσως, μάλλον κτλ
2. Δεν κλαιγόμαστε
3. Δεν αιτιολογούμε τα πάντα
4. Δεν λέμε πάντα "και εγώ"
5. Δεν λέμε περιττά πράγματα
6. Κρατάμε μερικά πράγματα για εμάς
7. Δεν απαντάμε σε ο,τι δε θέλουμε
8. Λέμε "δε θέλω να μιλήσω γι' αυτό"
9. Μιλάμε με γενικότητες όταν δε θέλουμε να μιλήσουμε συγκεκριμένα
10. Δε λέμε μεγάλα λόγια και υπερβολές
11. Δε λέμε ψέματα παρά μονό αν κρίνεται αναγκαίο
12. Δε μιλάμε με υποθέσεις "αν γινόταν αυτό θα..."
13. Δεν ανακοινώνουμε κάτι για το όποιο δεν είμαστε σίγουροι ότι θα γίνει
14. Κάνουμε μικρή παύση πριν απαντήσουμε
15. Αν αρχίσει καυγάς καλό είναι να σταματάμε σε κάποιο σημείο για να μην πούμε πράγματα που δε θέλουμε και το μετανιώνουμε μετά

Από: http://anisixos.blogspot.com

e-μοσιον

Που πάω;

Νοιώθω σαν ένα καζάνι που βράζει... Σιγοβράζω, κοχλάζω, δεν θέλω να εκραγώ. Μου τη σπάνε πολλά πράγματα γύρω μου, αλλά κυρίως η δουλειά μου που είναι μια κωλοδουλειά.
Θέλω να αλλάξω τη ηλίθια δουλειά μου, και θέλω να κάνω κάτι που να μου αξίζει.. Κανείς κάτι που να ξέρει για δουλειά? Χαίρομαι που μπορώ να γράφω ελεύθερα κ δεν με διαβάζει κανείς.. Γιατί γράφω για μένα...
Είναι 5:23. Σε λίγο πάω δουλειά. Βαριέμαι, αλλά δεν θα κάτσω και πολύ...
Ι λοβ γιου.

Από: http://mikropaidi.pblogs.gr

Χελιδόνι

Η κοπέλα τον κοίταξε στα μάτια και με ψιθυριστή φωνή τον ρώτησε:
- Θα έρθει η Άνοιξη;
Εκείνος γύρισε το βλέμμα του αλλού, μετά από μια πάυση λίγων λεπτών της απάντησε:
- Θα έρθει...
Η κοπέλα χαμογέλασε...
Ήξερε ότι της έλεγε ψέματα...
Κοίταξε τον ουρανό, ένα χελιδόνι πέταγε ανέμελο από πάνω τους...
Ένα δάκρυ κύλησε από τα μάτια της...

Από: http://soulmates-inanimates.blogspot.com

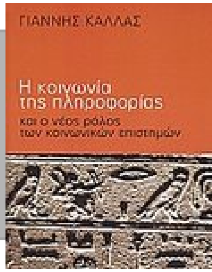
Ανεκπλήρωτος έρωτας....

Η αιώνια ονείρωξη των εφήβων (όλων των ηλικιών) που μας κυνηγάει μέχρι να “μεγαλώσουμε” οριστικά και αμετάκλητα...
Δεν υπάρχει μεγαλύτερος μύθος από αυτόν.
Γιατί τον έχει ανάγκη ο “ρομαντισμός” μας.
Τι θα είχε γίνει αν είχα τολμήσει/δεν την είχα παρατήσει/δεν την είχα γαμήσει/δεν την είχα κοροϊδέψει/δεν της είχα πει ψέμματα, κουλουπου, κουλουπου...
Προτού ο έρωτας δείξει το αληθινό του πρόσωπο και την τρύπια του την κάλτσα. Προτού προλάβεις να μπεις στην ρουτίνα μαζί του και αρχίσεις την απομυθοποίηση. Αν για κάποιο λόγο σταματήσει εκεί το πράμα, τότε μένει η μομφή ή το απωθημένο.
Ο “μεγάλος” έρωτας...
Πίστεψε με. Αν για κάποιον λόγο τον έφτυσες, τον κορόϊδεψες, του είπες ψέμματα... πίστεψε με πως ακόμα κι αν σου έδινε άλλη μια ευκαιρία, πάλι το ίδιο θα έκανες. Κι αν γύριζε κοντά σου, θα τον έβαζες να το πληρώσει διπλά... γιατί τέτοια είναι η φύση σου. Αποδέξου το...
Οι άνθρωποι που κλαίνε μπροστά σε άλλους είναι για μένα οι μεγαλύτεροι εκβιαστές. Οι άνθρωποι που κλαίνε μόνοι τους, αυτοί πονάνε πραγματικά.
Το ότι σ’ερωτεύτηκα είχε να κάνει με σένα.
Με αυτό που μου έλειπε και μ’αυτό που μου προσέφερες. Δεν το επέλεξα.
Το ότι σ’αγαπώ δεν έχει να κάνει με σένα.
Ούτε το αξίζεις, ούτε το κέρδισες. Απλά έτσι το διάλεξα. Είναι αυτό που είπες πως σε τρομάζει. Θα το γνωρίσεις κάποτε. Όταν το νιώσεις κι εσύ.

Από: http://triantara.blogspot.com

βι
βλι
οφ
αγ
ια

Λέξεις: Dimitris Stefosis
http://stefosis.blogspot.com

Στοχασμός για την "Κοινωνία της Πληροφορίας"

Είναι γεγονός ότι τον όρο "Κοινωνία της Πληροφορίας" τον χρησιμοποιούμε τα τελευταία χρόνια όλοι.

Είναι, προσέτι, αλήθεια ότι σπανίως έχουμε σκεφθεί τί ακριβώς σημαίνει και σηματοδοτεί. Υπ' αυτό το πρίσμα, το εκδοθέν στο τέλος του 2006 από τις εκδόσεις "Νεφέλη" βιβλίο του Γιάννη Κάλλα (διευθυντή υποστήριξης ερευνών στο "Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών") με τον τίτλο "Η κοινωνία της πληροφορίας και ο νέος ρόλος των κοινωνικών επιστημών" συνιστά σημαντική συμβολή στη θεωρητική κατανόηση του όρου και των παραμέτρων του.

Όπως αναλύει ο Κάλλας, ο όρος "Κοινωνία της Πληροφορίας" περιγράφει μια κοινωνία, στην οποία η πληροφορική τεχνολογία κυριαρχεί και προκαλεί σημαντικές κοινωνικές αλλαγές. Η ανάπτυξη της πληροφορικής τεχνολογίας αντιμετωπίζεται, λοιπόν, ως το αίτιο για την κοινωνική αλλαγή, το οποίο μας οδηγεί από τη βιομηχανική κοινωνία σε ένα νέο τύπο κοινωνίας, την Κοινωνία της Πληροφορίας και της Γνώσης. Κατά την άποψη του συγγραφέα ο όρος "Κοινωνία της Πληροφορίας" είναι περισσότερο εμπειρικός παρά θεωρητικός και αναφέρεται σε μία σειρά από φαινόμενα που κυριαρχούν σήμερα στην κοινωνία.

Τρία είναι τα βασικά συμπεράσματα του βιβλίου:

- Η "Κοινωνία της Πληροφορίας" αποτελεί μια **διακριτή φάση της καπιταλιστικής κοινωνίας,** η οποία χαρακτηρίζεται από τον ιδιαίτερο τρόπο παραγωγής και διαχείρισης της πληροφορίας. Εκείνο, το οποίο κυρίως προσδιορίζει την "Κοινωνία της Πληροφορίας" δεν είναι τόσο ο μεγάλος όγκος της πληροφορίας που παράγεται και διακινείται καθημερινά, όσο οι όροι αυτής της παραγωγής και η επίδραση αυτών των όρων στην παραγωγή των αγαθών αλλά και στο είδος των παραγόμενων αγαθών.

- Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι **η πληροφορική τεχνολογία,** αν και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της "Κοινωνία της Πληροφορίας", είναι μια κοινωνική κατασκευή. Επομένως, η εξέλιξή της και απρόβλεπτη είναι, και εξαρτάται από τις κοινωνικές συνθήκες που τη διαμορφώνουν. Ορθά ο συγγραφέας υποστηρίζεται ότι, επειδή τα σύγχρονα πληροφορικά συστήματα δεν είναι μόνο πληροφορικές μηχανές αλλά και κοινωνικά συστήματα, η περαιτέρω ανάπτυξη της πληροφορικής τεχνολογίας είναι απρόβλεπτη και δεν καθορίζεται μονοσήμαντα από τα τεχνικά χαρακτηριστικά των πληροφορικών μηχανών.

- Το τρίτο συμπέρασμα είναι ότι **για την ερμηνεία των φαινομένων**, τα οποία χαρακτηρίζουν την "Κοινωνία της Πληροφορίας" αλλά και για την παρέμβαση σε αυτά, απαιτείται νέος ρόλος και νέος τρόπος ανάπτυξης των κοινωνικών επιστημών.

Χρησιμότατο, λοιπόν, βιβλίο τόσο για τους κοινωνικούς επιστήμονες όσο και για όσους ασχολούνται με τον έναν ή τον άλλον τρόπο με την "Κοινωνία της Πληροφορίας"...

ον σ κ ρι ν

Πισότε - Το χαμίνι του Σάο Πάολο

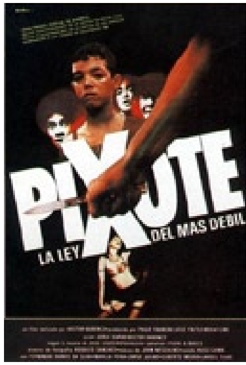
Λέξεις: Loreley Lucy
http://poetrywhispering.blogspot.com

Pixote, a Lei do Mais Fraco (1980). Μια ταινία του Hector Babenco (Γεννήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1946 στο Buenos Aires, Argentina)

Ο Έκτωρ Μπαμπένκο, Αργεντινός σκηνοθέτης, από τους οξυδερκέστερους και πιο ευαισθητοποιημένους του σύγχρονου κινηματογράφου, με σκληρή, ωμή και άγρια ρεαλιστική γραφή, καταγράφει την προδεδικασμένη τροχιά θανάτου των φτωχόπαιδων στην Βραζιλία, σε αυτήν την χώρα, των εξωφρενικών αντιθέσεων! Της αποθέωσης και θεοποίησης της μπάλας, του Ρονάλντο και του Ροναλντίνιο, (αυτοί ξέφυγαν νωρίς), των πανάκριβων τουριστικών θέρετρων και της απόλυτης και σαπισμένης χλιδής, εκεί όπου ολόκληρος ο λαός, μόλις τελειώσει η φιέστα του καρναβαλιού, ετοιμάζεται για το επόμενο, δουλεύοντας σκληρά και αποταμίευοντας για το φανταχτερό κοστούμι του ερχόμενου παγανιστικού, ερωτικού παροξυσμού, και από την άλλη πλευρά, την **χώρα των παραγκουπόλεων και της πιο φριχτής εξαθλίωσης.**

Στις φαβέλλες, μέσα στη λάσπη, γεννιούνται και πεθαίνουν μικρά διαμάντα. **Τα παιδιά! Με όνειρα ή χωρίς όνειρα, συνήθως όμως, μόνο με εφιάλτες.** Βαδίζουν σε ένα ατέλειωτο τούνελ, στην άκρη του οποίου υπάρχει κάποιο αμυδρό φως, αγωνιούν να το φτάσουν, να βγούν στο πολυπόθητο φως, αλλά στην τρεχάλα και την αγωνία να αγγίξουν το φως, σπάνια προσέχουν όλες τις παγίδες που είναι στημένες κατά μήκος της σκοτεινής σήραγγας. Πεθαίνουν με την απορία στα μάτια. Δεν ήταν αρκετά γρήγορα αυτά τα παιδιά; Τόσο πηχτό ήταν το σκοτάδι, που τα κατάπιε; Ναι, το σκοτάδι ήταν πηχτό και κατάμαυρο, αλλά δεν ήταν το σκοτάδι της σήραγγας αυτό! Ήταν το σκοτάδι από τις κατάμαυρες ψυχές των ενηλίκων, της εξουσίας και των βολεμένων, σκουληκιασμένων, νεκροζώντανων ζόμπι, που διψάνε μόνιμα για φρέσκες, τρυφερές ψυχές.

Ο Έκτωρ Μπαμπένκο υπογράφει μια ταινία (1980), τόσο τραγικά επίκαιρη ακόμα! **Μια ταινία ΜΠΟΥΝΙΑ στο στομάχι και στα σπλάχνα κατ' ευθείαν!**

Κι αν τη δείτε κάπου, κάποτε και συνεχίσετε να ζείτε χωρίς τύψεις και εφιάλτες, όπως είπε και ο Μπορίς Βιάν, ΘΑ ΦΤΥΣΩ ΣΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ ΣΑΣ!!

Η ταινία είναι βασισμένη στο βιβλίο του Josi Louzeiro, Infancia dos Mortos, (Childhood of the Dead) με πρωταγωνιστή τον Fernando Ramos da Silva, ο οποίος υποδυόταν τον Pixote και ο οποίος, όπως και το χαμίνι, που ενσάρκωσε, είχε τραγικό θάνατο, δολοφονημένος κάπου χωμένος στις ζοφερές σκιές, στις φαβέλες σε ηλικία 19 ετών. Η φτώχεια, η εξαθλίωση, η εγκατάλειψη από θεούς και δαίμονες, των μικρών αυτών χαμινιών τα καταδικάζει στο πιο φριχτό σκοτάδι! Και στο θάνατο! **Με τον άδικο θάνατο τους εξαγνίζονται,** καθαίρονται και από κάπου εκεί ψηλά, ρίχνουν πέτρες, παίζοντας το παιχνίδι, που δεν πρόλαβαν να χαρούν, ταράζοντας τα λιμνάζοντα, βαλτώδη ύδατα των σαπισμένων ονείρων σας.

μιουζικ

ΑΝΕΚΔΟΤΟ Η' ΑΛΗΘΕΙΑ;

Το άλλο με τη MADONNA το άκουσες;

Φήμες βγήκαν στο διαδίκτυο που θέλουν τη Madonna να έρχεται στην Ελλάδα τον ερχόμενο Σεπτέμβρη. Κάποιοι ελπίζουν. Άλλοι γελάνε και ορκίζονται πως δεν υπάρχει περίπτωση να είναι αλήθεια. Εμείς εντοπίσαμε σχετικά ποστ.

Η Madonna επιτέλους στην Αθήνα

1

Την εβδομάδα που μας πέρασε η Madonna με τους συνεργάτες της, incognito και με υψηλή προστασία, βρέθηκε στην Αθήνα προκειμένου να επισκεφθεί τις ολυμπιακές εγκαταστάσεις του ΟΑΚΑ στο Μαρούσι. Το βράδυ της Παρασκευής, μεταμφιεσμένη, επισκέφθηκε το κέντρο όπου τραγουδάει η Έλενα Παπαρίζου η οποία μαζί με τον Dj Tiesto σύμφωνα με τις πληροφορίες θα ανοίξει τις 4 μεγάλες συναυλίες που θα δώσει τον Σεπτέμβρη στην Αθήνα η Madonna για την κυκλοφορία του διπλού DVD και CD της τελευταίας της περιοδείας. Όλα τα έσοδα των 4 συναυλιών θα δοθούν για τον αγώνα κατά του Aids για τα παιδιά στην Αφρική. Σύμφωνα με τις πληροφορίες μας ανακοινώσεις θα δώσει στον Τύπο μέσα στον Μάρτιο η διοργανώτρια εταιρεία των show που εδρεύει στο Λονδίνο και η οποία θα διαθέτει αποκλειστικά τα εισιτήρια των 4 μεγάλων συναυλιών μόνο μέσα από τις ηλεκτρονικές τις υπηρεσίες στο διαδίκτυο.

Παπαρίζου και Ρουβάς πάνε Madonna

2

Τελικά η Έλενα Παπαρίζου και ο Σάκης Ρουβάς θα είναι οι ελληνικές συμμετοχές στις 4 μεγάλες συναυλίες που θα πραγματοποιήσει η Madonna στην Αθήνα το Σεπτέμβριο του 2007. Οι πόρτες του ΟΑΚΑ θα ανοίξουν στις 6 το απόγευμα. Τις δυο πρώτες μέρες θα ανοίξει τις συναυλίες η Έλενα Παπαρίζου ενώ τις επόμενες δυο ο Σάκης Ρουβάς. Μετά τις ελληνικές συμμετοχές θα παίξει ζωντανά ο Dj Tiesto ενώ η Madonna αναμένεται να ανέβει στη σκηνή γύρω στις 9.30 με 9.45

Στους χώρους μέσα και έξω από το ΟΑΚΑ θα στηθούν ειδικά περίπτερα τα οποία θα πωλούν registered memorabilia της συναυλίας. Αφίσες δεν θα τοιχοκολληθούν στην Αθήνα. Θα υπάρξουν μόνο διαφημιστικές καταχωρήσεις στον τύπο. Η Madonna θα γυρίσει στην Πλάκα δυο μικρά promo “Γεια σου Ελλάδα” τα οποία θα προβληθούν στο κανάλι που θα έχει και την αποκλειστικότητα της μαγνητοσκοπημένης μετάδοσης της συναυλίας στην Ελλάδα. Η διάθεση των εισιτηρίων, όπως έχουμε ξαναγράψει, θα γίνεται αποκλειστικά και μόνο από το διαδίκτυο.

3

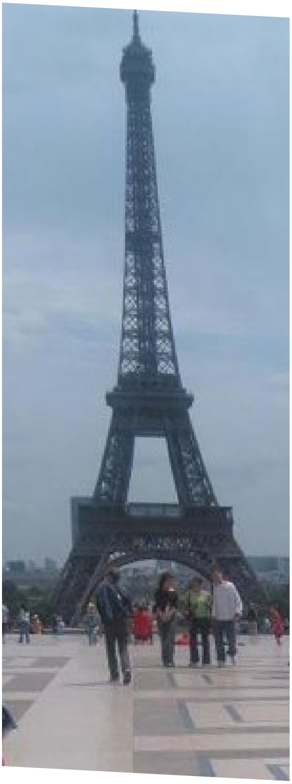
Η προώθηση της συναυλίας της Madonna στην Ελλάδα θα γίνει μέσα από μια ωριαία συνέντευξη που θα δοθεί στο Σούνιο, όπου και θα διαμείνει η τραγουδίστρια, όπως έχει μέχρι στιγμής σχεδιασθεί, από το Νίκο Αλιάγα και θα προβληθεί από μεγάλο τηλεοπτικό κανάλι της Αθήνας.

Πηγή:
http://www.nonprivatelife.blogspot.com

οδοιπορος

Λέξεις: Άγνωστη
http://agnwsth.blogspot.com

Paris…

Louvre

Για το Παρίσι τι να πω και τι να γράψω, ότι και αν γράψω θα είναι λίγο για αυτή τη πανέμορφη πόλη των παραμυθιών, και για την οποία έχουν γράψει οι περισσότεροι με θαυμασμό.

Το Παρίσι αποτελεί ένα από τα κέντρα της παραγωγής παγκοσμίου πολιτισμού και αυτό γίνεται άμεσα αντιληπτό από τον επισκέπτη. Δεν υπάρχει πιο μοντέρνο και νεώτερο πράγμα που δεν θα το συναντήσεις εδώ.

Παράλληλα μια αίσθηση διαχρονικότητας και σεβασμός σε πολύ γνήσια έκφραση. Μια πληθώρα μνημείων και αρχιτεκτονικός κατασκευών. Με τα βασιλικά παλάτια, αρχαία αγάλματα, εκκλησιές και μουσεία, που τα επισκέπτονται χιλιάδες εκατομμύρια τουρίστες καθημερινά..

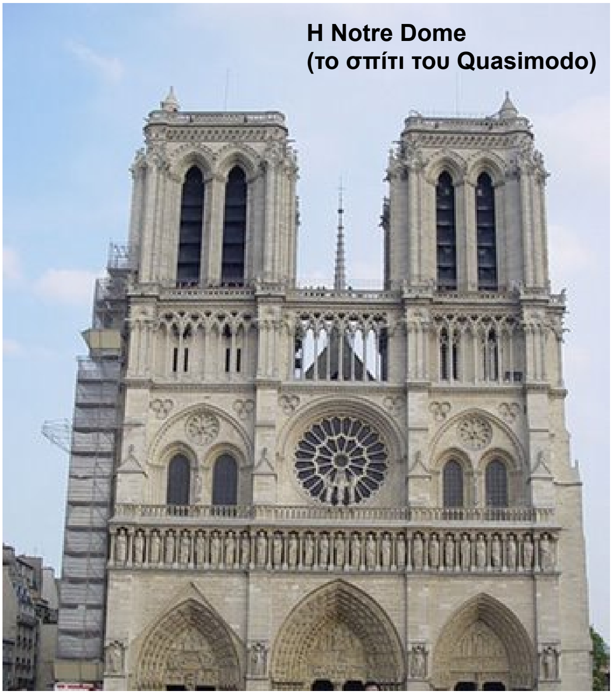
Εντυπωσιάστηκα ιδιαίτερα με το μουσείο του Louvre. Η είσοδος είναι θαυμάσια. Η περίκομψη αρχιτεκτονική αντιπαραβάλλεται αισθητά εναντία της πυραμίδας προαυλίων. Ίσως κατάλληλα η πυραμίδα καλύπτει τις κυλιόμενες σκάλες που οδηγούν κάτω σε μια σύγχρονη λεωφόρο που κρύβεται κάτω από το μουσείο.

Το πορτραίτο της Μονα Λιζα… καταπληκτικό, είχα την αίσθηση όχι μονό με το δικό της, αλλά όλα τα πορτραίτα στην ίδια αίθουσα να σε ακολουθούν με το βλέμμα τους. Επίσης εντυπωσιάστηκα με την Αφροδίτη της Μήλου και με τη Νίκη της Σαμοθράκης. Είναι τα μοναδικά αγάλμα-

οδ οι πο ρο ς

τα μέσα στο μουσείο που έχουν δική τους ξεχωριστή αίθουσα, και οφείλω να ομολογήσω... αισθάνθηκα πολύ υπερήφανη για την Ελλάδα και την ιστορία μας όταν τα είδα...

Ο πύργος του Άιφελ είναι επίσης κάτι το μοναδικό, από την κορυφή απλώνεται όλη η πόλη και απολαμβάνεις την ατέλειωτη θεά. Απέναντι από το ποτάμι υπάρχει ένας σταθμός του μετρό που ανεβαίνει μέχρι το λόφο της Μονμάρτης, από εκεί ψιλά βλέπεις ένα εξαιρετικό πανόραμα με όλα τα διάσημα μνημεία που φωτίζονται το βραδύ.

Προσωπικά δεν έχω δει πιο όμορφη πόλη. Δώσαμε βάση σε όλα τα ιστορικά διάσημα μνημεία που είναι άξια θαυμασμού, δεν αφήσαμε μουσείο για μουσείο. Πέρασα υπέροχα, άφησα πίσω μου κάθε πρόβλημα και κάθε στενοχώριας της καθημερινής ζωής μου. .

Το πόσο γρήγορα κυλάει ο χρόνος όταν βρίσκεται κάνεις σε διακοπές είναι άλλο πράγμα. Ούτε που κατάλαβα πως πέρασε η βδομάδα και βρέθηκα πάλι ακριβώς στο ίδιο σημείο από όπου ξεκίνησα. Έτσι όμως γίνεται πάντα. Μέχρι να συνειδητοποιήσεις ότι έφυγες και να ξελαμπικάρει λίγο το μυαλό σου από την ρουτίνα της καθημερινότητας, φτάνει η μέρα της επιστροφής. **Και όσο πιο καλά περνάς, τόσο πιο γρήγορα κυλάνε οι μέρες....**

Το BLOGR στηρίζει:

http://blogz.gr

http://cull.gr

http://www.webz.gr

ABOUT BLOGR

Πληροφορίες / Copyright policy / Απαγορεύσεις

• **Το BloGR είναι ένα δωρεάν online περιοδικό** μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Απαγορεύεται η πώλησή του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η οποιαδήποτε οικονομική εκμετάλλευση του περιοδικού και του περιεχομένου του.

• **Η πλειοψηφία των κειμένων που φιλοξενεί,** είναι από αρθρογράφους που έχουν προσθέσει τα ιστολόγια τους (blogs) στις πηγές του περιοδικού μέσω της ηλεκτρονικής ιστοσελίδας http://blogr.gr (απ' όπου και διανέμεται δωρεάν).

• **Σε περίπτωση χρήσης κειμένων** από άλλες online πηγές (blogs κυρίως) ζητείται η άδεια του υπογράφοντα κάθε φορά, ώστε να δημοσιευθούν.

• **Ως αρθρογράφοι σε κάθε περίπτωση,** φέρονται οι διαχειριστές των παραπάνω blogs / ιστοσελίδων.

• **Υπεύθυνοι για το περιεχόμενο των κειμένων είναι μόνο οι αρθρογράφοι τους και όχι το BloGR,** που λειτουργεί απλώς ως χώρος φιλοξενίας. Οι απόψεις που εκφράζονται στα άρθρα είναι αποκλειστικά των αρθρογράφων και δεν ταυτίζονται απαραίτητα με τις απόψεις του BloGR.

• **Οι διαχειριστές του περιοδικού δεν υποχρεούνται να κάνουν διορθώσεις** των κειμένων που αντλούνται από τις πηγές, όσον αφορά την ορθογραφία.

• **Σε καμία περίπτωση το BloGR δεν κρατάει αρχείο** με τα προσωπικά στοιχεία των αρθρογράφων (bloggers), τα οποία εξάλλου ποτέ δεν ζητούνται.

• **Το BloGR δεν αρνείται την εγγραφή** κανενός blog στις πηγές του, ανεξαρτήτως του περιεχομένου του.

• **Το BloGR δεν δεσμεύεται να δημοσιεύσει τα κείμενα ενός blog,** έστω και αν αυτό είναι στη λίστα των πηγών του.

• **Οι εικόνες που τυχόν συνοδεύουν τα άρθρα** είτε είναι οι ίδιες που χρησιμοποιήθηκαν στα πρωτότυπα κείμενα αν, όπου και όπως αυτές δημοσιεύθηκαν, είτε βρέθηκαν στο διαδίκτυο από όπου και χρησιμοποιήθηκαν. Γίνονται προσπάθειες να μην χρησιμοποιούνται εικόνες που είναι copyrighted. Παρόλα αυτά αν εντοπίσετε κάποια εικόνα ή άλλο στοιχείο που είναι copyrighted και δεν μπορεί να φιλοξενηθεί στο BloGR, σας παρακαλούμε να επικοινωνήσετε μαζί μας για να αντικατασταθεί. Το ίδιο παρακαλούμε να πράξετε και για όποιο άλλο τυχών πρόβλημα δημιουργηθεί.

• **Ως εκ τούτου μπορεί να γίνονται απροειδοποίητες αλλαγές** σε κάποια τεύχη. Αυτό το αποφασίζουν οι διαχειριστές του περιοδικού.

• **Απαγορεύεται αυστηρά η αντιγραφή** των κειμένων που φιλοξενούνται στο BloGR, χωρίς την άδεια των ατόμων που παρουσιάζονται ως αρθρογράφοι του κάθε κειμένου.

• **Επιτρέπεται η εκτύπωσή του BloGR** εάν και εφόσον η τυπωμένη έκδοση χρησιμοποιηθεί ως έχει, χωρίς οποιαδήποτε αλλαγή στο περιεχόμενο των κειμένων, για ατομική ή/και μη κερδοσκοπική χρήση

• **Οι κανόνες αυτοί δεν είναι οριστικοί** σε καμία περίπτωση. Γίνεται ανανέωσή τους όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.